

La sessió es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vicepresident segon, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Bona tarda. Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives

302-00160/15

El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Avui Esquerra Republicana presentem una moció àmplia, ambiciosa. Moltes de les propostes que avui recollim en aquesta moció són fruit de l'escolta activa de la comunitat educativa, a les portes d'una mobilització el 15 de novembre, una mobilització unitària. Per tant, que pensem que és un bon moment que ha de servir per fer d'oportunitat, no?, reafirmar el diàleg i la voluntat d'acord.

Per això posem l'accent en fer efectius de manera immediata els acords ja assolits amb els sindicats. Cal acabar amb els greuges comparatius que pateix el personal d'atenció educativa i el professorat especialista d'FP, que fan la mateixa tasca i

acrediten el mateix nivell d'estudis, però encara, per una banda, no tenen reconegut el complement d'equiparació salarial i, per l'altra, el complement específic.

També tenim aules amb situacions molt diverses, i els docents no poden ni han de fer-ho tot tots sols. Ens calen figures especialitzades que treballin colze a colze amb el professorat per fer efectiva una intervenció integral i real de l'alumnat. Per això reclamem la creació del cos de professionals d'atenció i acompanyament socioeducatiu, per donar estabilitat i continuïtat a una tasca que avui recau en programes temporals. Parlem de professionals –les educadores socials, els tècnics d'integració social– per detectar situacions de risc, prevenir conflictes, combatre l'abandonament escolar i acompanyar emocionalment els infants i joves a través d'una xarxa de l'entorn.

I també cal garantir l'atenció adequada a l'alumnat amb necessitats educatives especials. No pot ser que cada inici de curs les famílies hagin de batallar per l'assignació de les hores de vetlladores. Cal revisar-ho; revisem els protocols d'assignació de monitors de suport per tal d'assegurar que aquests equips siguin estables, que puguin fer realment una feina preventiva, i no només que sigui una resposta d'emergència.

Per altra banda, el pla de desburocratització s'ha d'implementar el curs que ve. Cal incorporar personal administratiu que permeti als mestres poder fer la seva feina, que és la d'ensenyar i acompanyar. Com deia una directora de primària, necessitem més temps davant... Al revés, necessitem menys temps davant de formularis i més temps davant dels nostres alumnes.

Pel que fa a la llengua, una de les prioritats d'Esquerra Republicana, serem molt vigilants amb el desplegament de totes aquelles accions de l'horitzó 4, dins del pacte nacional per la llengua, per tal de seguir garantint que el català és la llengua vehicular de l'educació, reforçant el domini oral dels alumnes, i també a la formació professional.

Un altre punt essencial és la consulta pública –per a tota sorpresa, no?– sobre el model d'educació sexual. Des de la Plataforma per a l'Educació Sexual Feminista, que, com sabeu, és la xarxa que agrupa més de quaranta entitats, han expressat la seva preocupació per aquest retrocés respecte a la proposta que s'havia treballat i

s'havia consensuat anteriorment, basada en la de la UNESCO i en l'evidència científica. Per això demanem al departament que no es deixi condicionar pels discursos reaccionaris que volen censurar continguts i retallar drets. L'educació sexual és una eina per a la convivència, l'equitat i la prevenció de violències. Per tant, no pot ser objecte de regressions ideològiques.

També proposem revisar i reforçar els protocols d'assetjament escolar per garantir que tots els centres siguin espais segurs, amb detecció precoç, intervenció eficaç i seguiment real.

I acabo posant èmfasi en dos punts finals de la moció que considerem cabdals. Per una banda, el decret d'orientació educativa; cal que s'aprovi ja. Hem arribat a una transacció amb el PSC, que ens ha demanat més temps. D'acord, però tenien el document a punt, fins i tot la memòria econòmica preparada. Al juny, el Consell d'Educació va fer el dictamen dient que calia incorporar memòria econòmica. Per tant, no entenem aquesta demora en una eina que ha de ser decisiva per reduir l'abandonament escolar i ajudar cada alumne a construir el seu projecte educatiu, el seu projecte professional, en definitiva, el seu projecte de vida.

El segon, el temps educatiu del migdia, sovint oblidat, però és un espai clau per a la cohesió i l'aprenentatge social. Aquesta moció proposa que el temps del migdia s'incorpori al projecte educatiu de centre. I no es tracta de garantir només àpats saludables, que sí que són imprescindibles i necessaris, però que també considerem aquests espais que siguin segurs, inclusius, on es treballen valors com l'autonomia, el respecte, la convivència i l'empatia. Per tant, és part del dret educatiu dels infants, i no només una franja auxiliar. I invertir-hi vol dir combatre desigualtats i construir comunitat. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I acabo, president.

Aquesta moció no és només un conjunt de punts. Pensem que és una moció que aposta per una educació forta, justa i inclusiva i que és una moció que confia en els professionals, que posa les persones al centre i creu que cada infant mereix el millor acompanyament per fer possible i per créixer en plenitud.

Gràcies.

El president

Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. Per defensar-les davant del Ple, té la paraula, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies; bona tarda. Tenim al davant una moció omnibus, una moció àmplia, molt completa, gairebé un retrat del que passa avui a les escoles del país. I el que mostra, lamentablement, està clar; és que tenim un sistema educatiu que fa aigües per tot arreu, una comunitat educativa que, malgrat tot, continua tirant endavant amb voluntat i amb dignitat, sovint sense el suport institucional que mereix.

El primer punt parla de condicions laborals: mestres i educadores cada vegada més carregats de feina, amb menys capacitat per decidir de manera democràtica dins els centres i amb salaris que es situen a la cua de l'Estat, mentre el cost de la vida a Catalunya és dels més alts. I, mentrestant, es tornen a repetir punts que ja s'havien aprovat fa anys, com el de la reclassificació professional del personal laboral d'atenció educativa, amb les retribucions corresponents. Es va aprovar, sí, però no s'ha fet res des de llavors.

Un de cada tres alumnes necessita algun tipus de suport educatiu. Però, sense personal estable, ben pagat i reconegut, l'escola inclusiva queda en paraules. No n'hi ha prou amb obrir un procés de negociació, que és el que aquí aprovem. Cal fixar també terminis per tancar aquesta negociació i per fer-la efectiva. Insistirem des de la CUP en aquesta calendarització, perquè tenim clar que l'escola pública ha de ser per a tothom, inclusiva, de veritat.

També imprescindible, incloure per al professorat especialista en sectors singulars d'FP el complement d'equiparació salarial. Un conjunt de demandes salarials i de condicions laborals que es veuran reflectides en les mobilitzacions unitàries del dia 15. I des d'aquí demanem a tothom que s'hi sumi, perquè necessitem un professorat reconegut i ben pagat.

També a la moció, pel que fa a la llengua, nosaltres, des de la CUP, defensem el català com a llengua vehicular, però per nosaltres el pacte nacional per la llengua no és l'eina que ho garantirà. Per això hem presentat, entre d'altres, una proposició de

Ilei dels usos lingüístics que planteja mesures reals, aplicables i efectives per assegurar la plena competència del català a tot l'alumnat. I des d'aquí continuarem batallant per aquesta llei.

També compartim la urgència de reiniciar de manera immediata el procés d'implementació del model d'educació sexual integral i d'incorporar el vector de perspectiva de gènere en el currículum del conjunt de cossos docents de totes les etapes educatives. En aquest moment d'auge del discurs antidrets i reaccionari és una necessitat educativa poder tirar per aquí.

Agraïm les esmenes que s'han incorporat sobre la proposta de fusió de les escoles Anselm Clavé i Francesc Escursell de Ripollet. És un exemple del que passa quan es prenen decisions que afecten el territori, però sense tenir en compte la comunitat educativa, que apareixen propostes elaborades amb més criteri comptable que pedagògic. El primer que cal fer, clarament, és allò que reclamen mestres i famílies: aturar aquesta decisió fins que no hi hagi un debat pausat amb tota la comunitat educativa i que hi pugui participar en igualtat de condicions.

En segon lloc, i sobretot quan parlem de dues escoles de màxima complexitat en un territori on la lluita contra la segregació escolar i la inclusió real han de ser prioritaris, la baixada de la natalitat hauria de ser entesa com una oportunitat per abaixar ràtios i per tenir escoles més acollidores, no com una excusa per tancar línies o centres de la pública. Perquè un centre educatiu és més que l'edifici que l'acull, és més que el nombre d'alumnes que assisteixen a les seves aules. Aquestes escoles de màxima complexitat, amb més de cent anys d'història, són un espai de cohesió al barri. I el que els infants de Ripollet necessiten no és que es fusionin les dues escoles i es perdin els seus projectes educatius; el que els infants de Ripollet necessiten és que el Govern del PSC a l'ajuntament els escolti i que el Govern del PSC a la Generalitat inverteixi en uns equipaments deteriorats. I tot això ho sabrien si els haguessin volgut escoltar.

Per això, des de la CUP donarem suport als punts de la moció que apunten a reforçar l'escola pública i a dignificar la feina de qui la fa possible. Però també avisem que cap reforma parcial ni cap pegat revertirà l'emergència educativa que viu el país si

no hi ha una proposta política valenta per un sistema públic desmercantilitzat, en català i per a tothom.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Em sap greu, però haig d'advertir el públic que el reglament impedeix que el públic pugui fer mostres tant d'aprovació com de desaprovació. Per tant, els pregaríem que no aplaudissin.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Bé; gràcies, president. No hi ha millor manera de començar aquesta sessió de la tarda que tornant a parlar d'educació. Perquè parlar d'educació és parlar del futur del país, de la igualtat d'oportunitats i de la cohesió social.

Agraïm a la diputada Aragonès la presentació d'aquesta moció, que aborda qüestions que per Junts són essencials. Però, com que el temps és limitat, doncs, em centraré en cinc aspectes concrets.

Primer, les condicions laborals del professorat i del personal educatiu. Des de Junts ho diem sempre i ho repetirem tantes vegades com calgui: no hi haurà una escola de qualitat sense professionals que estiguin reconeguts, valorats i ben remunerats. Els docents i tot el personal educatiu no són una despesa; són la millor inversió que pot fer un país.

Consellera, vostè veu que la situació és urgent. El sector ja s'ha mobilitzat i, si no hi ha una resposta, pensem que aquest hivern serà molt dur. Per això li demanem tres coses clares: primer, que compleixi amb els acords que ja té signats amb els sindicats; segon, que s'assegui amb ells a negociar, amb transparència i amb voluntat real de resoldre, i, tercer, calendaritzar tots aquests acords amb unes dates i uns compromisos concrets. Perquè, sense això, les vagues, com veu, i les mobilitzacions seran inevitables. I un exemple molt concret d'aquest malestar, doncs, és el de les educadores de les escoles bressol, que encara esperen que es vegi reflectit en les nòmines allò que se'ls hi va prometre.

També reclamem la reclassificació professional de tot el personal educatiu i la reducció de la burocràcia. En el debat de política general, ja Junts va aconseguir aprovar un punt específic sobre desburocratització del sistema educatiu. I ara, doncs, cal que el Govern el faci efectiu incorporant tot el personal administratiu per alliberar així els docents. I, finalment, defensem la plena equiparació salarial del professorat especialista en formació professional, perquè no és només equitat –que també ho és, no?–, és prestigi, és motivació i, sobretot, és retenció de talent.

El segon tema, el català com a llengua vehicular. I aquí vull ser molt clara, perquè per nosaltres el català *no* és negociable. El català i l'aranès, a l'Aran, han de ser les llengües vehiculars de *tot* el sistema educatiu, des del primer cicle d'infantil fins al batxillerat i la formació professional. El model d'immersió lingüística és una eina d'equitat i de cohesió social. I per això Junts, tot i que no hem signat el pacte nacional per la llengua, en fem un seguiment i també el fiscalitzem per garantir que es compleixin tots aquests principis fonamentals. Donem també suport als programes de reforç lingüístic, a la formació del professorat en immersió i, molt especialment, a l'esmena que hem presentat i que ha estat acceptada sobre la reactivació del Consell Lingüístic Assessor com una eina clau per revisar i actualitzar els projectes lingüístics de centre.

El tercer punt, l'escola inclusiva i l'atenció a la diversitat. Junts defensem una escola que atengui *tot* l'alumnat, sense cap tipus d'excepció. Però, bé, el desplegament del decret de l'escola inclusiva veiem que és lent i amb moltes mancances. Calen més professionals d'atenció i acompanyament socioeducatiu, amb condicions dignes, i un reconeixement també professional. I permeti'm remarcar-ho, perquè això ho repetim constantment. La moció del darrer Ple, que va ser presentada per la diputada Erra, doncs, ja ho recollia, i avui ho tornem a dir. Consellera, tots insistim en aquest tema, perquè aquests professionals treballen amb aquell alumnat més vulnerable i són essencials per garantir la igualtat d'oportunitats i l'èxit educatiu.

El quart tema és l'assetjament escolar i les violències digitals. L'assetjament sabem que és una de les grans preocupacions de totes les famílies catalanes, i avui té una nova dimensió, que és la digital. Per això hem presentat aquesta esmena, que incorpora explícitament el ciberassetjament i també les violències digitals. I això no

és un detall menor, perquè un alumne pot patir assetjament a l'aula i, quan arriba a casa, doncs, també patir-lo al darrere d'una pantalla. Per tant, necessitem aquests protocols específics, aquesta formació del professorat i, sobretot, aquesta educació digital crítica, i crec que això cal fer-ho amb urgència.

I cinquè, doncs, el model d'escola catalana. Des de Junts defensem un servei d'educació de Catalunya: als centres públics i als centres concertats, perquè tots estan al servei d'una educació d'equitat, inclusiva i equitativa. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Per tant, compartim també tots els objectius del pacte contra la segregació –acabo–, però rebutgem qualsevol visió que enfronti públics i concertats. El nostre model és un de sol, el de l'escola catalana que cohesiona, que integra i que garanteix la igualtat d'oportunitats.

Gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Socialistes i Units per Avançar té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Bona tarda a tothom. Bona tarda; gràcies, president. Bona tarda, consellera. També saludar els representants de la secció del PAE de la USTEC que ens acompanyen avui al Ple. I, evidentment, moltes gràcies –ja s'ha dit, però moltes gràcies també– al Grup d'Esquerra Republicana per presentar aquesta moció, que avui ens permet tornar a parlar d'educació, i en especial a la diputada Irene Aragonès, per la seva feina i per la seva voluntat d'entesa contínuament. Moltes gràcies.

Saben vostès que sempre que surto al faristol poso en valor el consens, perquè la ciutadania contínuament ens ho demana. I no ho dic ara perquè som el grup que sosté el Govern. La història del PSC va lligada a construir aquests espais d'entesa. Ho vàrem fer per promoure el pacte nacional per a l'educació, ho vàrem demostrar amb la nostra participació a la LEC i a cadascuna de les decisions importants que qualsevol govern, conseller o consellera hagi fet, sempre que suposés avançar.

Bé, la moció no va d'un tema –ja s'ha dit, ja ho saben. Esquerra Republicana ha fet un recull una mica, si m'ho permeten, curiós de necessitats, situacions particulars,

eines metodològiques i reivindicacions històriques, que avui s'assenyalen com a molt urgents, i ho són –hi estem molt d'acord–, però també eren urgents i molt necessàries, algunes, fa més de deu anys. I com que, efectivament, ens preocupen, el meu grup, el PSC i Units per Avançar, hem presentat un total d'onze esmenes als setze punts.

N'hem transaccionat quatre, que representen grans avenços i que van alineades amb el que el departament ja està impulsant: treballar en la desburocratització que desborda els equips; impulsar el decret d'orientació educativa amb les dotacions necessàries i tenint present el reconeixement dels professionals; reforçar i tenir la precisió quirúrgica en els casos d'assetjament, per la seva gravetat i per la seva capacitat preventiva, i perquè volem assegurar que cap jove hagi de viure un infern, i l'impuls per crear un cos de professionals d'atenció i acompanyament socioeducatius per passar d'uns projectes que ara són temporals a l'estabilitat i continuïtat dels centres que així ho requereixen. Tot i no acceptar algunes de les nostres propostes, votarem pràcticament la moció sencera a favor.

Tenim algunes abstencions, i aquestes les volem explicar. Quan aterrem a casos molt específics, com ara l'exemple del mapa educatiu del municipi de Ripollet, que també s'ha mencionat, i la suposada fusió de centres, des del PSC i Units per Avançar, com a municipalistes que som, volem posar en valor el diàleg al territori. No estem parlant d'una decisió tancada, i creiem que des del Parlament no hem de promoure ni descartar cap opció; el que hem de fer és recolzar aquesta conversa oberta. El Govern de Ripollet, format per Esquerra Republicana i PSC, està parlant amb la ciutadania i la seva comunitat educativa per després prendre la millor decisió a la taula de planificació. El que demanem des d'aquí, des del Parlament, des del faristol del Parlament, és diàleg i respecte a les decisions territorials.

També ens abstindrem en un acord que parla d'un cicle formatiu de grau mitjà en concret. Volem compartir que de vegades la realitat és molt més complexa del que ens agradaria, i les solucions no poden ser immediates, com demana aquell acord. Aquest acord parla d'alumnes que han de conduir ambulàncies sent menors d'edat. Evidentment, hem de buscar solucions per garantir que aquests alumnes facin les

seves pràctiques, però, evidentment, no hem de vulnerar cap llei. Per tant, en això estem treballant.

Mirin, som molt conscients, des del Grup del PSC i Units per Avançar, de que encara hi ha molt per fer; Educació té moltes necessitats. Estem plenament convençudes i convençuts de que podem assolir percentatges de millora, i en això estem treballant. A què em refereixo? Doncs al personal laboral d'atenció educativa i les seves reivindicacions laborals; a fer efectives totes les accions previstes en el pacte nacional per la llengua, que també s'ha dit; a posar en valor educatiu, com ha de ser, el temps del migdia; a millorar la formació del professorat i adequar-la a les necessitats actuals i les necessitats canviants; a posar en valor i atendre les propostes de la comunitat educativa, que és un tresor, i mitjançant el que és un espai per a tots i totes molt important, que són els consells escolars territorials, i un llarg etcètera, que no m'hi puc detenir, perquè la moció té molts temes i no tinc tant de temps.

Ara bé, diputats i diputades, els hi recordo, i no vull ser reiterativa ni convertir això en cap excusa..., però, sense pressupostos, tot el que està demanant aquesta moció no serà pas possible. I, evidentment, és responsabilitat del Govern –s'ha dit durant aquest Ple en diverses ocasions–, però també està en mans de tots els grups que componem aquest Ple. Per tant, el meu grup va demostrar i ha demostrat moltes vegades aquesta responsabilitat, que moltes vegades és més gran que la tàctica política. I jo avui els hi demano que tots vostès estiguin a l'alçada en els propers pressupostos.

Moltes gràcies.

El president

Obrim el torn perquè els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes puguin fixar llur posició. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Consellera, diputats, molt bon dia. Vull començar, com ha fet la companya que m'ha precedit, donant la benvinguda als representants dels treballadors que ens escolten des de la tribuna.

I també començaré posant el focus en el tema que considero central d'aquesta moció, i és la reclassificació del personal laboral i el personal d'atenció educativa, així com l'equiparació salarial del professorat especialista en sectors singulars. És urgent corregir els desequilibris i greuges comparatius. Però no hi ha cap reformisme sòlid si no va acompanyat d'una calendarització concreta i exigible. No serveix de res plantejar la reclassificació, com ja s'ha fet altres vegades, en algun moment o amb un complement que ja s'analitzarà; cal calendari, calen terminis, calen recursos assignats i mecanismes de seguiment.

Nosaltres seguim parlant-hi, amb els docents, amb el personal laboral, amb col·lectius educatius, i veurem què fan la resta de grups. I els missatges que ens arriben són tan contundents com preocupants. Professionals amb una dedicació absoluta a l'educació dels nostres alumnes que veuen com el seu sou amb prou feines supera el salari mínim, que en alguns casos han de recórrer fins i tot a carteres de suport alimentari i que en molts casos no poden emancipar-se –viuen en pisos compartits o encara amb els seus pares. I molts es plantegen deixar la professió.

Jo crec que ens hauríem de plantejar si aquelles persones que són les encarregades d'educar els nostres fills, els ciutadans del futur, i que ho fan amb una vocació, siguin un dels col·lectius que més es plantegen no continuar amb la seva professió. Aquestes són realitats que cal que tinguem presents. Fer una reflexió profunda sobre en quines condicions tenim les persones que eduquen i cuiden els nostres fills. I hem de reconèixer, valorar i invertir en ells, ja que cada cop realitzen la seva feina en un entorn més complicat, en unes aules on cada cop hi ha més nens amb necessitats educatives especials i on els docents cada cop s'enfronten a tot tipus de situacions, que van des de les amenaces fins a les agressions.

També recolzem els punts de la moció que parlen de les places estructurals del cos d'atenció i acompanyament socioeducatiu, que la figura es consolidi i que es garanteixi una coordinació real entre Educació, Salut, benestar social, Igualtat i

Empresa. És una mesura adequada que atén les necessitats reconegudes. Però novament falta calendarització i falta un pressupost clar.

El punt de desburocratitzar els equips directius i docents ens sembla que té una aparença atractiva, però ens genera unes certes reserves, diputada Aragonès. I és que el que cal realment no és incorporar encara més personal tècnic administratiu, cosa que suposaria engreixar encara més l'aparell; s'ha d'eliminar tota aquesta burocràcia innecessària a la qual s'enfronten els nostres centres. Els professors no han de dedicar hores a gestions que no aporten cap tipus de valor educatiu. I, tot i que el punt ens sembla que podria ser molt millorable, li farem aquest tan anomenat sí crític.

Hi ha punts que no podem recolzar: el punt 4, que parla del pacte nacional per la llengua. Saben que nosaltres som defensors del bilingüisme real, de la llibertat de tria dels pares, i rebutgem qualsevol imposició lingüística.

Els punts 8 i 9, que parlen de la implementació d'un model d'educació sexual i d'un pla de formació sobre perspectiva de gènere, també xoquen frontalment amb els nostres valors, i no hi podem donar suport.

Però a la resta de punts, que són punts la veritat és que constructius, en els quals crec que hi ha un ampli consens social, hi donarem suport. Perquè el que no li podem recolzar és el punt 12, on parla de la xarxa de l'escola concertada. I vostè sap, diputada Aragonès, que la xarxa de la concertada té un greuge, un greuge que alguns pretenen amagar amb discursos ideològics. Però és que, segons el Síndic de Greuges, l'infrafinançament que pateix l'escola concertada és de 1.800 euros per alumne. És a dir, la concertada fa el mateix servei, perquè també forma part..., és un dels pilars de l'educació de Catalunya, però amb la meitat dels recursos efectius. I, a més, la concertada acull prop d'un terç dels alumnes amb necessitats educatives especials, amb menys finançament i amb més càrrega per a les famílies.

A la resta de punts de la moció, diputada, hi donarem suport. Estem amb la dignificació del professorat i del personal educatiu, amb la consolidació del personal d'acompanyament socioeducatiu, amb una lluita real contra l'assetjament escolar, amb la prevenció de l'abandonament escolar, amb l'orientació i amb l'assignació de més suport als NESEs, i també amb la defensa dels centres de màxima complexitat.

Aquí es parla d'un en concret, d'un centre de Ripollet; també vull parlar de que a Mataró es va tancar una línia d'un centre de màxima complexitat. I estem totalment en contra de que es toquin, màxim quan hi ha un acord de ple.

Però, com els hi dic, aquí no es tracta d'aprovar idees boniques, sinó d'executar-les, de dotar-les de pressupost, de calendari i de responsabilitat política. I això és el que reclamem al Govern, aprofitant que està aquí la consellera, que assumeixi aquesta responsabilitat, que deixi de mirar cap a un altre costat i que afronti la transformació que l'escola necessita.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, president. Senyora consellera, senyors diputats, molt bona tarda. Aquesta moció realment és el sùmmum de la contradicció. Esquerra Republicana diu que cal l'escolta activa amb la comunitat educativa, però Esquerra Republicana, amb l'excusa de millorar la situació laboral dels professors..., però Esquerra Republicana només s'escolta i obeeix hipnòticament els postulats caducs, dogmàtics, de les fundacions privades Bofill i Rosa Sensat, substancialment regades amb diner públic. I dic que són caducs perquè als nefastos resultats de la comprensió lectora de les ciències i matemàtiques dels alumnes catalans em remeto. Doncs Esquerra Republicana, a més a més, diu que els professors catalans ja està bé que siguin els tercers pitjors pagats de tot Espanya.

Per què? Malgrat que diguin el contrari. Per què? Perquè no apliquen, no voten a favor de pagar el complement específic en el moment que han governat a la passada legislatura o ara que són la crossa del Partit Socialista de Catalunya. Per tant, no volen pagar el complement específic als professors, no escolten els professors i, per tant, no milloren llurs condicions.

No escolta tampoc, Esquerra Republicana, el clam dels docents de filosofia des de fa anys. Dimarts, en comissió, els professors de filosofia van dir que, si bé Esquerra

Republicana diu que sí que cal recuperar la tercera hora de filosofia al batxillerat, fa el contrari, perquè no la restableix. A Esquerra Republicana sembla que li molesta que els alumnes catalans tinguin pensament crític per tal de ser lliures.

Esquerra Republicana diu que cal un reforç lingüístic de català per tal que els alumnes puguin adquirir un ple domini oral i escrit del català en acabar l'etapa obligatòria de l'ensenyament obligatori. Però fins ahir mateix vostès deien que el model d'èxit d'escola catalana, que és un model excel·lent, és un model basat –i per això és excel·lent, segons vostès– en la immersió lingüística, on només el català és llengua vehicular. I ara m'estan dient que tot allò que deien vostès, que el sistema educatiu català garantia que el català i el castellà estaven plenament assolits pels alumnes al final de l'etapa d'educació obligatòria, no és real. Una profunda contradicció.

Esquerra Republicana es considera un defensor de la llibertat. Però, clar, retira els concerts a les escoles concertades d'educació diferenciada que lliurement han triat els pares per als seus fills.

A més a més, hipersexualitza els infants sense respectar la llibertat de les famílies, sense preguntar-los si els hi sembla bé el tema de fer dubtar un nen de tres anys sobre el seu sexe o fomentar la masturbació o la pornografia des d'aquestes edats.
(*Alguns aplaudiments.*)

I, finalment, creu que només incorporant orientadors s'acabarà ja amb l'abandonament escolar, que està a Catalunya molt per sobre de la mitjana d'Espanya i molt molt molt per sobre de la mitjana europea. Escoltin, que el rovell de l'ou no és aquest; és que s'han de canviar els actuals currículums educatius i substituir-los per altres que promocionin, que es basin, precisament, en la cultura de l'esforç i la cerca de l'excel·lència. (*Alguns aplaudiments.*) Perquè d'aquesta manera l'escola serà l'ascensor social que sempre ha estat a Catalunya.

I, finalment, acabo amb un petit conte, que en el cas nostre, català, és una rondalla popular. Un vell agró –és a dir, *una vieja grulla, en castellano*– passejava per la vora d'un estany, pensatiu. Per què? Perquè ja no tenia les habilitats de sempre per pescar, degut a la seva ancianitat. «Què faré ara? Si no pesco, em moriré de gana.» Els peixos que voltaven per allà s'hi acostaren i li van dir: «Per què estàs consirós?»

L'agró diu: «He de preparar un parany, a veure si me'n surto, d'aquesta.» «Perquè estic preocupat perquè han vingut uns homes, uns pescadors molt molt molt molt professionals, i vindran a aquest estany i us exterminaran, a tots vosaltres. I jo, malgrat que soc un depredador vostre, tinc un respecte envers vosaltres i no us extermino. –Bé, què farem de nosaltres mateixos? Com podrem salvar la vida? –Si voleu» –va dir l'agró– «aquí al costat hi ha un altre estany que està ple de joncs i de fang, i allà no hi aniran els pescadors.» *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ja acabo, president, si us plau. *(Rialles.)*

El president

Continuï, continuï. Ens té expectants. *(Rialles.)*

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; gràcies per la seva amabilitat. Deia: «Si voleu, el que podem fer és que jo us portaré allà en el meu bec i podreu continuar-hi la vostra vida feliç.» Els peixos, emocionats, van dir: «Endavant!» Però no van pensar que abans d'arribar al suposat estany se'ls menjaria un a un l'agró.

Bescanviïn Esquerra Republicana per agró, i bescanviïn peixos per sistema educatiu català.

Gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Bé; bona tarda a totes i a tots. Gràcies, president. Gràcies a la diputada Aragonès per aquesta moció. És cert que és una moció que té molts temes diversos, però que en el fons va a una qüestió clau, que és com millorem l'educació pública del nostre país.

I aquesta millora passa, sí o sí, per la dignificació, evidentment, de les condicions laborals i salarials de totes les professionals dels centres educatius, les millores en la condició d'escolaritat, el desplegament d'una veritable escola inclusiva, el

benestar emocional de l'alumnat, l'educació afectiva i sexual; per entendre que tot el temps al centre és temps educatiu, ja siga també el menjador, ja siguen les extraescolars; la importància, evidentment, de complir amb el pacte nacional per la llengua, i la lluita contra la segregació. I, per tant, ja li avance, diputada, que ho votarem pràcticament tot a favor, de la seua moció.

Dit això, sí que voldria aprofitar per fer una reflexió en aquest moment, una reflexió sobre les professionals dels centres educatius, estes persones que eduquen, que formen, que acompanyen, juntament amb les famílies, els nostres fills i les nostres filles, però elles en els centres educatius. Avui ens acompanyen unes persones amb les que m'he reunit aquest matí. Després me referiré a elles, però sí que vullc ara mateix dedicar-me primer al professorat, perquè sabem que també estan mobilitzats estos dies. Per tant, vull parlar de *tot* el personal dels centres educatius, d'uns i d'altres.

Comence pel professorat. Els mestres, les professores, són una de les peces essencials de la nostra societat, com deia. Són les que, juntament amb les famílies, fan possible que infants i joves puguin créixer amb criteri, amb valors i amb esperança. Amb la seua dedicació, transmetent coneixements, està clar, però també respecte, empatia, curiositat i esperit crític.

En un món canviant, ple d'incerteses i de desigualtats, els mestres representen un punt d'estabilitat i de confiança col·lectiva. I per això és necessari prestigiar la seua figura, reconèixer que la seua feina construeix país, genera cohesió i obri oportunitats. Però les tenim, diputats i diputades, al límit. Tenim el professorat, consellera, tenim les direccions dels centres al límit, fins al punt que quatre de cada deu estan pensant en plegar, estan pensant en canviar de professió.

La manca de recursos per a la inclusiva, ràtios elevades, excessiva burocràcia, improvisacions constants del departament –no d'ara, també d'abans–, menysteniment, qüestionament social, però també la davallada d'un vint-i-cinc per cent del poder adquisitiu en els últims anys.

Per tant, és urgent revertir aquesta situació perquè, hi torne a insistir, el professorat és un pilar essencial del nostre país, i com a tal se'ls ha de tractar. I això vol dir

recursos, reconeixement i confiança al professorat, però també –també– a tot el personal laboral d'atenció educativa.

Per què dic això? Perquè moltes vegades s'aprofita aquesta distinció per a generar greuges comparatius entre unes i altres. I tan important, vullc insistir-hi, són els docents, és el professorat, com ho és el personal laboral d'atenció educativa, que avui, companyes i companys, també ens acompanyen i estan aquí amb nosaltres. Són dues potes bàsiques, imprescindibles, per a l'èxit acadèmic, però també per al benestar emocional del nostre alumnat.

Estem parlant de professionals com les educadores d'educació especial, com les integradores, com les tècniques d'educació infantil, com les fisioterapeutes o com les logopedes. Estem parlant de quatre mil professionals al nostre país. Hi insisteixo, són imprescindibles per al benestar i l'aprenentatge dels nostres fills i de les nostres filles. I, tanmateix, estem parlant d'un col·lectiu absolutament precaritzat.

S'hi han referit companyes que m'han precedit en aquest faristol, però hi vullc tornar a insistir. Tenen salaris indignes; no arriben als 1.300 euros. És que tenim professionals que són essencials a les nostres escoles que han d'escollir entre pagar el lloguer o omplir la nevera, que estan anant als menjadors socials. I, a més, tenen una sobrecàrrega de feina per les ràtios, però també perquè cada vegada n'hi ha menys gent que es vullga dedicar a aquestes professions que són essencials, perquè estan absolutament –i ho torne a dir– precaritzades. Les borses estan buides.

I per això hem de dir «prou», perquè, com dic, són persones que fan una funció essencial i estan cansades de promeses que no es fan realitat. I, perquè de les paraules s'ha de passar als fets i les promeses s'han de calendaritzar, nosaltres ens fem seua la seva demanda de calendaritzar aquesta reclassificació de les categories professionals abans del 31 de desembre del 2026.

Estem parlant que tenim un any per a fer aquesta reclassificació i per a la creació d'un complement específic per al personal laboral d'atenció educativa, com a mínim, de 473 euros. Perquè no volem greuges comparatius entre unes i altres. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I això ha de passar abans del 31 de desembre d'enguany, amb efectes retroactius.

I acabe, president. Només dignificant i reconeixent tot el personal dels centres educatius, a unes i a altres, tindrem l'educació pública de qualitat que mereixem. I per això també vull dir que el 15 de novembre estarem a la manifestació unitària en defensa de l'educació pública.

Els centres estan fent mans i mànigues per a mantenir el sistema amb dignitat, però sense més suport, sense més recursos, sense confiança i sense reconeixement social i material –perquè també mengen i també viuen–, el sistema trontolla.

Ens hi va el present i el futur del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Mentre ostentaven la conselleria d'Educació, cap idea, tu. I ara, que són a l'oposició, tot són mocions per millorar les polítiques educatives, eh?

El caos a les aules d'avui deriva de la seva irresponsabilitat i ineptitud polítiques. Però, en comptes d'avergonyar-se'n, treuen pit i es presenten com els salvadors. Què volen salvar si sota el seu Govern el sistema educatiu es va convertir en un laboratori ideològic, dividint, desnaturalitzant i fent fonedissos els eixos i principis que havien caracteritzat i prestigiats l'escola catalana?

Saben quin és el llegat del seu Govern? Mestres que han perdut fins a un vint-i-cinc per cent del seu poder adquisitiu. Per fer la mateixa feina, un basc cobra sis-cents euros mensuals més. Els docents catalans són els més mal pagats de l'Estat artificial espanyol, mentre la consellera d'Educació, la senyora Niubó, és la més ben remunerada de totes les conselleres en l'àmbit de l'ensenyament. No els sembla vergonyós, això?

Arreu trobem direccions de centre que, en virtut del decret de plantilles, actuen com a caps de personal i seleccionen a dit la meitat de professors, garantint-se suports i implantant projectes amb biaix ideològic i polític. D'això se'n diu caciquisme, i

fomenta que persones sense els estudis ni la documentació necessaris exerceixin la professió docent i implantin amb tota impunitat dèries polítiques i ideològiques en hores lectives. Un decret que vulnera els principis d'igualtat, transparència, antiguitat i mèrit, que va ser impugnat pel propi professorat i que els seus consellers van ser incapaços de revocar. La seva complicitat amb la invasió massiva d'immigrants que rebem ha residualitzat el català als carrers, però també dins les aules. Els professors de llengua les passen magres dins els centres d'alta complexitat o a les zones urbanes densament poblades, on el català ja és avui tota una raresa.

I la seva solució a aquesta tensió immigratòria dins els centres, quina ha set? Aules d'acollida massificades, sense recursos, on professors d'educació física o de tecnologia han set habilitats per fer immersió lingüística. Amb amics com vostès, el català no necessita enemics.

Els centres educatius són els únics edificis públics sense climatitzar, tot i acollir població infantil, considerada vulnerable. Temperatures de trenta-cinc graus a l'estiu i de disset a l'hivern. Fer classe amb la jaqueta posada ja és un clàssic nadalenc al nostre país.

Vostès i el Govern actual no eren progressistes? No presumien que la delinqüència es resol amb més educació i no pas amb més policia? Doncs, com és que no van invertir en educació quan podien? Com és que van incomplir el sis per cent que estipula la LEC? Com és? La matrícula viva mata; mata tot intent d'excel·lir a nivell acadèmic i mata la cohesió dins les aules. Afegeix pressió al professorat, i deixa sense plaça escolar els nostres fills, privilegiant immigrants il·legals. I, si això no fos prou vergonyós, ens obliguen a pagar-los els llibres, el menú halal i les colònies. Cornuts i pagar el beure.

Partits com el seu s'han dedicat a adoctrinar mainada amb diner públic per consolidar el relat i garantir el relleu votacional. S'han preocupat més d'implantar el pensament únic i d'impedir el pensament crític que no pas de formar el nostre jovent. Si es pensen que ara en tindran prou amb quatre mocions maldestres i quatre crítiques gratuïtes a la concertada per fidelitzar el vot, és que no veuen venir el canvi que s'atansa.

El president

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. No vull perdre aquests dos minuts perquè vull dir moltes coses. Per al Grup Mixt es nota, es nota que no trepitja ni una aula, i el que fa és, amb les seves mentides, destil·lar tota aquesta ignorància. Donar les gràcies a les diputades del PSC, de la CUP i de Junts que hi han presentat esmenes. Hem fet transaccions interessants. Hem acceptat l'esmena de Junts per reactivar el..., –perdonin, no la trobava– per reactivar el Consell Lingüístic Assessor, creat pel Govern republicà l'any 2022. Jo des d'aquí vull tenir un record especial per a la Carme Junyent. I també hem acceptat una esmena de la CUP que reforça el punt d'evitar la fusió de les dues escoles de Ripollet, per també evitar que aquests projectes educatius es quedin sense res. Són dues escoles amb més de cent anys d'història, que són el motor essencial per a la dinamització comunitària del barri. Per tant, aprofitem la baixada de natalitat per reduir ràtios, i el que no hem de fer és tancar centres educatius.

No hem pogut acceptar l'esmena del PSC en referència a la situació injusta en què es troba l'alumnat menor d'edat i les seves famílies que cursen el cicle formatiu de grau mitjà d'Emergències Sanitàries, que ara per ara es troben que no poden fer pràctiques en empresa. Perquè no es tracta d'impulsar solucions o de mirar d'aplicar mesures flexibilitza..., ara, flexibilitzadores, no? Pensem que no n'hi ha prou, perquè el que s'ha de garantir ara amb aquests joves que estan matriculats ja, que no tenien cap informació prèvia que, sent menors d'edat, no podrien fer les seves pràctiques durant aquests dos anys que duri el cicle formatiu... Això és un dret. Per tant, se'ls ha de garantir que durant aquests dos anys que dura el cicle formatiu podran fer les seves pràctiques a l'empresa, de la mateixa manera que ho podran fer els seus companys majors d'edat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 24 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords del pacte d'investidura en matèria de rehabilitació

302-00161/15

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords del pacte d'investidura en matèria de rehabilitació. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns i, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades... Doncs portem aquí la moció subsegüent a la interpel·lació que vam fer ara fa quinze dies i, oh, sorpresa!, és una moció dels Comuns i, oh, sorpresa!, va d'habitatge. És veritat que és un tema d'habitatge del que normalment no parlem tant. En parlem més –i vostès ho saben– tant a la sessió de control com en les diferents interpel·lacions de les línies que nosaltres creiem que són prioritàries per donar una resposta a la crisi d'emergència habitacional que estem vivint.

Nosaltres pensem que no hi ha una única solució per donar resposta a la crisi de l'habitatge; que és una combinació de diferents mesures; que, a més a més, cada mesura té un objectiu i un termini en el qual podem començar a veure resultats diferents. Quines mesures pensem que poden servir per donar resposta al més immediat? Perquè construir habitatges està molt bé, però necessitem respostes abans del 2030. Les mesures que creiem que s'han d'implementar abans d'arribar al 2030, que han de ser immediates i també, segurament, cap sorpresa per a molts dels diputats i les diputades, per nosaltres són la intervenció en el mercat.

No pot ser, com a bé que és un dret humà bàsic, que forma part dels drets de les persones i les famílies a fer i a tenir una vida digna com és l'habitatge, que ara mateix sigui sobretot un bé d'especulació, un bé d'inversió i un bé d'acumulació que acaparen poques mans. I en això, com saben, som fermes defensors de la limitació dels preus del lloguer, però també de poder establir mecanismes per evitar el que fins ara ha estat aquesta acumulació, aquest acaparament, com és frenar la compra

especulativa de l'habitatge i prioritzar que l'habitatge sigui per a la gent que hi vol viure.

Una altra de les línies que estem pensant que necessitem intervenir en l'immediat és fer front a l'emergència: els milers de persones que no poden tenir un habitatge i que els fan fora de casa seva. Per això, creiem, sí, en la unitat antidesnonaments, perquè acompanyi aquestes famílies i perquè se'ls hi ofereixi una alternativa habitacional digna en cas que perdin casa seva. I és molt important, això. L'objectiu és acompanyar-les i evitar que perdin el seu habitatge. La compra d'habitatge per tanteig i retracte i la compra d'habitatge a aquests fons d'inversió que ara estan abandonant Catalunya perquè consideren que ja no és tan rendible... Benvingut sigui que marxin a un altre lloc, sempre que aquests habitatges formin part del parc públic d'habitatge de la Generalitat i dels ajuntaments a Catalunya.

La mobilització d'habitatges buits, fonamental també. Tenim habitatges que estan buits, i s'han de fer línies que fomentin que aquests habitatges s'incorporin al mercat de lloguer, com, per exemple, ajuts a la rehabilitació i a posar-los en condicions o com, per exemple, suport a les persones propietàries perquè puguin llogar amb seguretat, amb certeses i sense aquesta por que les empreses de seguretat i alguns partits polítics han aconseguit que tinguin.

Mitjà i llarg termini. Evidentment, la construcció d'habitatge de protecció oficial, aquests cinquanta mil que tenim a l'acord, però molts més. I en això també hi treballarem. De fet, el pla territorial sectorial de l'habitatge preveu que s'han de fer 220.000 habitatges de protecció oficial permanent i de lloguer. No tornem a cometre els errors que s'han comès fins ara de fer-los amb caducitat.

Però l'altra gran línia que nosaltres defensem i que és el que fa aquesta moció és la rehabilitació. Tenim centenars de milers d'habitatges a Catalunya en unes condicions precàries, amb problemes d'humitat, amb problemes d'esquerdes, amb problemes de dèficits estructurals. Literalment, tenim famílies vivint en habitatges que se'ls hi està caient el sostre a sobre, que viuen en habitatges que estan apuntalats. I només cal fer, com els hi vam dir, una visita pels barris del Besòs, Trinitat Vella, pel barri de les Escodines de Manresa, per Badalona, pel barri de Sistrells o allà on vam tenir no fa..., fa poc més d'un any i mig que va caure un edifici

i va agafar persones a dintre. Per tant, intervenir en la rehabilitació és fonamental. Amb els ajuts, amb els fons Next Generation, com s'ha estat fent fins ara. Però ara que aquests ajuts estan a punt d'acabar-se, i si no es prorroguen, com la Generalitat haurà de fer-hi front, a aquesta manca de finançament?

Nosaltres el que proposem en la moció és que la Generalitat assumeixi aquest finançament en les mateixes condicions que els Next Generation. I això vol dir que tampoc tributin a l'IRPF, com passa amb els Next Generation, perquè aquesta càrrega pot fer que moltes famílies no puguin accedir a aquests ajuts perquè no ho puguin assumir.

Però també la intervenció d'ofici, consellera. És fonamental intervenir d'ofici en aquelles comunitats de veïns on ni tan sols existeix una comunitat de veïns i on estan les famílies en situació més vulnerable, que no poden assumir ni tècnicament, ni amb recursos econòmics, ni amb capacitat de gestió tot el que cal per fer aquestes rehabilitacions integrals. I en aquests casos, recursos públics, cent per cent de finançament, però sobretot que aquests habitatges després estiguin condicionats i passin a formar part del parc d'habitatge de protecció oficial permanent. Perquè, com recorden..., i d'això va aquesta moció, de complir l'acord que tenim de renovar..., de reformar..., ai, perdó, de rehabilitar 150.000 habitatges perquè passin a aquest parc d'habitatge de protecció oficial.

Creiem que és una proposta que està emmarcada en una estratègia ambiciosa d'habitatge. I per això esperem el suport de la majoria dels grups d'aquest hemicicle.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, per defensar-les, té la paraula en primera instància, en nom de Junts per Catalunya, el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé. Doncs gràcies, president. Consellera, diputades i diputats... Per Junts per Catalunya, la rehabilitació d'habitatges és tan important com la generació d'habitatge nou. I ho és sobretot per a les famílies que fa massa anys ja que pateixen risc

estructural a casa seva, famílies que viuen en condicions que no són d'habitabilitat, i també per la falta de condicions d'accessibilitat per a actuacions amb sostenibilitat ambiental, que permeten poder lluitar o adaptar-se al canvi climàtic; per la regeneració urbanística dels barris, que han de permetre que nosaltres puguem tornar a reconèixer els nostres pobles i ciutats. De totes aquestes derivades que té la rehabilitació d'habitatges, vostès n'han presentat set punts. Set punts que nosaltres considerem que estan ben plantejats.

Per tant, fixi-s'hi, diputada Segovia, que Junts per Catalunya, fins i tot en habitatge, quan Comuns presenta propostes que estan bé, doncs, les votem a favor. No hi tenim absolutament cap problema. En canvi, quan vostès no respecten la propietat privada, quan vostès criminalitzen la col·laboració publicoprivada, quan vostès plantegen propostes que són directament comunistes, com ha passat, per exemple, durant molts anys a Barcelona, llavors sí, ja ho sap, ens trobarà fermes al davant.

I el Partit Socialista ha presentat quatre esmenes, que les quatre, bàsicament, van en la línia de dir que amb aquests punts hi estan d'acord, els punts que proposa la moció, però sempre que hi hagi pressupost el 2026. Home, doncs no. Nosaltres... I, de fet, fixi's que ni el seu soci d'investidura, els Comuns, consellera, no li accepta aquest xantatge, aquest condicionament. Diguem-ne, l'obligació, la responsabilitat de que hi hagi pressupostos és seva, és de govern. I, per tant, en aquest sentit, no acceptem que ens passi la pilota.

De fet, vostè, consellera, en la interpel·lació de fa quinze dies, ja va anar en la mateixa línia. Va dir que els 480 milions d'euros que estan ja esgotats dels fons Next Generation dedicats a rehabilitació a Catalunya..., vostè va dir que els complementen amb 120 milions d'euros més, si hi ha pressupost el 2026. Per tant, ja hi tornem a ser. Això no l'hi acceptem. I, a més a més, fixi's que 120 milions d'euros és absolutament ridícul per treure'n pit, parlant de la rehabilitació d'habitatges a Catalunya, si ho comparem amb els més de 22.000 milions d'euros que l'Estat espanyol ens roba, ens espolia cada any. Per tant, nosaltres el que esperaríem de vostès és que es plantin a Madrid i que reclamin aquests recursos, que són nostres.

I això és, de fet, el que fem nosaltres en la nostra esmena, una esmena d'addició d'un punt, en el qual el que demanem és que es doni compliment a la proposta que

vam fer i que es va acceptar –per cert, es va acceptar amb l’abstenció seva, amb l’abstenció del PSC–, en el sentit de que, paral·lelament al traspàs dels immobles que estan radicats a Catalunya, de la SEPES, és a dir, els que provenien de la Sareb, paral·lelament a aquest traspàs, es transfereixin també els fons que permetin rehabilitar aquests habitatges i, per tant, posar-los a disposició de les polítiques d’habitatge social. Nosaltres reclamem això. Vostès s’agenollen a Madrid, ja ho sabem.

I, a banda, en aquest mateix punt del debat de política general, vam aconseguir aprovar també que es relaxi una mica, que es flexibilitzin la normativa, els codis tècnics que permetin d’una manera més fàcil que aquests habitatges provinents de la Sareb puguin tenir la condició d’habitabilitat, perquè són construïts, o començats a construir, en una altra època i, per tant, en un altre marc normatiu.

I, finalment, voldria destacar, ja que soc d’Olot, doncs, el projecte d’intervenció integral del casc antic d’Olot, perquè crec que és exemplar i estic convençut que és replicable en molts altres pobles i ciutats de Catalunya. Ha tingut la participació de més de mil ciutadans; ha aconseguit ser aprovat per consens unànimement entre tots els grups de l’Ajuntament d’Olot, i el que fa és posar sobre la taula tot un paquet de mesures, d’accions, unes propostes molt innovadores en arquitectura social per poder, al cap i a la fi, recuperar la vida dels nostres barris, que és el que tots desitgem –la vida, especialment dels nostres nuclis antics. Estaria bé que des del Govern i des del Parlament també siguem capaços de crear una figura normativa urbanística que pugui adequar-se a aquesta realitat, a aquesta idiosincràsia d’aquestes illes de casc antic que tenen múltiples propietaris, que tenen finques petites que s’encavalquen entre elles, que comparteixen accessos, patis de llums, etcètera, etcètera.

I també en el cas d’Olot, però també en molts altres casos de ciutats i pobles del nostre país, encaixarà molt bé, pensem, la proposta de resolució que es debatrà la setmana que ve a proposta nostra a la Comissió de Territori i que el que demana és impulsar, acompanyar que els negocis mèdics, d’acadèmies, etcètera, que estan en pisos de plantes superiors..., acompanyar i ajudar a que es traslladin a locals buits de planta baixa per matar dos ocells d’un tret: per una banda, *(sona el senyal acústic*

que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció) generar més habitatge i, per l'altra, donar vida als nostres carrers.

I acabo, president, simplement fent èmfasi en que l'habitatge no el resoldrem amb anuncis fum, sinó que el resoldrem amb propostes, amb idees ben treballades, atacant-lo des de tots els costats i, sobretot, sempre en col·laboració amb les empreses, amb els municipis i amb els ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I per presentar les esmenes, per defensar les esmenes presentades pel Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Eva Candela López.

Eva Candela López

Moltes gràcies, president. Consellera... Molt bona tarda a tothom. En primer lloc, voldria agrair al Grup de Comuns la presentació d'aquesta moció que avui ens ocupa, ja que ens permet parlar d'un tema tan rellevant realment com és la rehabilitació d'habitatges. Rellevant –ho deia la diputada a la seva interpel·lació, eh?, fa quinze dies– per raons socials, per raons econòmiques i també per raons mediambientals.

No podem entendre les polítiques d'habitatge sense la rehabilitació, i promoure la rehabilitació d'habitatges és essencial per avançar cap a unes ciutats i cap a uns pobles més inclusius, més sostenibles i més eficients. Ciutats i pobles amb millor qualitat de vida. I la rehabilitació no només d'aquests habitatges individuals –i el senyor Vergés també s'hi referia ara–, sinó dels barris, revitalitzant barris degradats per atraure població i reforçar la cohesió de la població que hi viu ja ara.

Ja el pla territorial sectorial d'habitatge aprovat definitivament estableix la necessitat de la redacció d'aquest pla específic de rehabilitació d'habitatges. I, certament, hi ha molts deures a fer en aquest tema, i s'hi està treballant des del Govern. Ara tenim, com deia la diputada Segovia, els ajuts Next Generation, que han sigut una oportunitat de rehabilitació, sobretot per a la millora de l'eficiència energètica dels habitatges; sol·licituds que en aquest darrer any han augmentat després d'alguns

reajustos que s'han pogut fer. I sí, diputada Segovia, el Govern treballa perquè el Govern d'Espanya pugui aconseguir les pròrrogues a nivell d'Europa. I, en cas de no aconseguir-ho, la consellera es va comprometre aquí mateix a que es podria tirar endavant igualment. Aquest compromís hi és.

També hem tingut la llei de barris, que també és una oportunitat. I està en marxa la convocatòria amb un èxit realment molt gran. Els ajuntaments han fet un esforç i han presentat vuitanta-tres projectes en aquesta primera convocatòria de la llei de barris.

Bé, com deia, el Govern està treballant intensament per tenir una diagnosi també i una planificació de tota la rehabilitació que cal.

I, concretant-nos en aquesta moció que ens ocupa, nosaltres hem presentat quatre esmenes als acords de la moció, de les quals, finalment, n'hem transaccionat dues, i dues més, les altres dues, no han estat acceptades. Esmenes que anaven dirigides –i així ens ho apuntava el diputat Vergés–, doncs, a la importància de tenir un pressupost o no tenir un pressupost per poder planificar certes polítiques, no? Les polítiques d'habitatge, i ara en concret la rehabilitació, que ens ocupa, pensem que no poden ser una flor d'estiu i necessiten ser polítiques també estructurals, perquè rehabilitarem habitatges, però n'hi anirem afegint, d'habitatges, també, que aniran afegint anys a la seva vida i que s'han d'anar rehabilitant. Bé, en aquest sentit, no han estat acceptades, aquestes esmenes. De tota manera, el nostre grup donarà suport a la moció. No és cap xantatge, per això, senyor Vergés. Però crec que és la nostra obligació també posar sobre la taula que calen pressupostos per poder fer polítiques. *(Alguns aplaudiments.)*

El Govern treballa i continuarà treballant amb intensitat. I també l'hi dic, diputada Segovia, que s'està avançant molt en mesures importants per a l'accés a l'habitatge. Crec que amb això hi coincidim. Però lo que deia: vostès també han de ser conscients dels terminis que requereixen les administracions, a més, per tramitar expedients solvents, per poder tramitar contractacions, per poder adjudicar, per poder redactar. I a mi m'agradaria també que això ho interioritzéssim. I a vegades, quan posem terminis, diem: «Bé, escolta, això és un brindis al sol o realment volem fer les coses com calen?» I necessitem un temps, d'acord? I per poder portar-ho a terme i que no es quedi, com dèiem, en paraules i en papers escrits que moltes

vegades ens queda la sensació aquí, doncs, cal un pressupost. I estic convençuda, senyora Segovia, que el seu grup està entenent molt bé el que dic i que les negociacions per a aquest pressupost aniran per bon camí, perquè crec que tots hi estem treballant de valent i en el sentit que l'habitatge..., la importància que té, no?

Jo crec que estem alineats en un objectiu comú que és un gran repte –en parlem gairebé tots els plens–: el dret a l'habitatge, un habitatge digne, un habitatge adequat, un habitatge accessible, un habitatge assequible. Són molts qualificatius que ha de tenir aquest habitatge perquè els ciutadans i les ciutadanes hi puguin viure amb dignitat. I jo crec que estem en el bon camí, i ho hem demostrat el conjunt de forces progressistes, que hi estem, en aquest bon camí. I en moltes de les qüestions que ens ocupen estic segura que aquells grups que poder no són tan progressistes, però hi estan d'acord, ens donaran un cop de mà per poder tirar-ho endavant.

Moltes gràcies.

El president

Ara els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes es poden posicionar. I per fer-ho té la paraula, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Bé, molt bon dia a tothom. Diputades, diputats, consellera... Gràcies, president. Bé, saben el que ha defensat Esquerra Republicana al llarg de tots aquests anys –i continuem defensant– per garantir el dret d'accés a l'habitatge, per construir el dret a l'habitatge com a dret fonamental. I saben vostès, perquè ens ho han sentit dir moltes vegades, que sense un sostre digne, sense un habitatge, difícilment hi pot haver un projecte de vida, difícilment les persones podem projectar-nos en el futur.

I no n'hi ha prou amb fer aquestes manifestacions, sinó que cal dotar de contingut el dret fonamental, un dret fonamental que s'ha de garantir de moltes maneres, amb un paraigua normatiu, que això ja ho estem fent: des de la limitació de preus de lloguer, la regulació dels habitatges turístics, la regulació del lloguer de temporada i habitació. Per cert, la dreta sempre es posa d'acord amb impedir garantir, construir el dret fonamental a l'habitatge. I n'hem vist una provada mostra, doncs, aquesta

darrera setmana portant-ho al Consell de Garanties Estatutàries o, en tot cas, impedit que vegi la llum la regulació del lloguer de temporada i el lloguer d'habitatge, que serveix... Mirin, sap per a què serveix regular-ho? Per evitar que els especuladors, els «caradures», aquells que saben trobar els forats a la llei per viure sempre a les costelles de la majoria... Per això serveix la regulació que tot just fa una setmana aprovàvem en ponència de llei.

I és evident que el marc normatiu, el paraigua normatiu, no és suficient, que cal fer més coses. Cal construir? Sí, construir lo necessari, el que cal construir, però ens cal fer més coses. Cal una regulació efectiva del mercat, embridar el mercat, controlar-lo, perquè el mercat sol no s'autocontrola i no s'ha controlat en matèria d'habitatge; no ho ha fet. I en tenim provades mostres, o sobrades mostres: el que ha passat amb l'habitatge tots aquests anys.

I, per cert, faig un incís. Tots aquells que se'n riuen, que diuen que tot això no es pot fer, que és limitar la propietat, perquè encara viuen en el temps dels romans, en què la propietat era il·limitada i els núvols que passaven pel cel i passaven per la propietat també eren propietat del senyor de la casa, del domus. Per tant, no, mirin, el dret de propietat té límits: la funció social de la propietat. Per tant, tot allò que estem fent es pot fer, i es pot fer... Mirin si es pot fer que, inclús en el país més liberal del món, en el país al si del capitalisme, amb la capital més capitalista del món, que és Nova York, doncs, ha guanyat un alcalde que també parla de limitar els preus del lloguer. Quines coses que passen! Catalunya sempre per endavant. Ho dic també per alguns que anaven despistats fa poc temps.

Però, dit això, torno a l'objecte d'aquesta qüestió. No és suficient construir, construir més habitatge; cal embridar el mercat i cal també una fiscalitat molt determinada perquè aquells que especulen permanentment amb un bé que és essencial i bàsic, doncs, no ho puguin continuar fent, és a dir, treure l'habitatge de la lògica especulativa del mercat. Però cal també que l'oferta d'habitatge, doncs, no només hagi de provindre d'obra nova, sinó que cal rehabilitar. Per això estem d'acord amb la moció que presenten avui aquí els Comuns.

Per cert, una moció que nosaltres també hem presentat durant tot aquest temps en els debats de política general, en la que plantejàvem la necessitat de rehabilitar tots

aquells edificis que tenen més de quaranta i cinquanta anys i que, en definitiva, aquesta rehabilitació el que ha de permetre i garantir és accessibilitat, habitabilitat, eficiència energètica i hídrica de tots aquests edificis que en aquests moments, doncs, alguns d'ells ja no garanteixen el dret a l'habitatge. És més, si hi ha fons públics és evident que aquesta rehabilitació ha de condicionar aquesta propietat.

Per tant, no és suficient; cal una rehabilitació amb majúscules, cal un desplegament de la rehabilitació durant aquests propers anys. I, per cert, això ja ho diu el pla territorial sectorial de l'habitatge. Aquest 2026 la línia també en matèria d'habitatge ha de ser la rehabilitació.

I acabo dient una cosa que per mi no és menor i pel Grup d'Esquerra Republicana tampoc no ho és. A tots aquells que deien que aquestes polítiques no es podien fer, ja hem vist on ens han portat les polítiques que durant anys i panys en matèria d'habitatge s'han fet en aquest país: a no tenir parc públic d'habitatge de lloguer a preus assequibles de forma permanent, com recorda de vegades la consellera; doncs, a no tenir-ne, a no tenir o no poder proveir de parc públic d'habitatge i no poder donar resposta a les necessitats de la nostra ciutadania. Per tant, d'alguna cosa deuen servir les polítiques que Esquerra Republicana va endegar des del Govern i que no deixarem de continuar fent des de l'oposició.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Honorable consellera, diputats... Un cop més, avui en aquest Parlament parlem d'habitatge. Aquesta vegada, i un cop més, ho fem de la mà d'una moció dels Comuns, que, sota paraules aparentment amables, amaga el que ja és marca de la casa: més intervencionisme, més burocràcia i més fracàs en la gestió.

Ens parlen d'un pla de revisió dels edificis antics, d'un pla d'intervenció d'ofici, d'un pla d'ascensors, d'un pla per demanar pròrrogues dels fons europeus. Però, escoltin,

és que a Catalunya no ens manquen plans, no ens manquen més plans; el que manca és gestió, el que manca és bona gestió en les polítiques d'habitatge. La Generalitat porta anys... Ara sembla, senyora Capella, que vostès no han governat mai a Catalunya –mai. Porten un any donant suport al Govern socialista del senyor Illa, i han estat molts anys governant, malauradament, Catalunya. Perquè, mirin, vostès porten anys anunciant –tots, eh?, l'esquerra, l'extrema esquerra, totes les esquerres catalanes– programes de rehabilitació, plans d'ascensors, censos d'edificis vulnerables, fons per a la regeneració urbana. Però els resultats són insignificants, i vostès ho saben.

I ara, avui, doncs, ens porten aquesta moció per rehabilitar 150.000 habitatges en set anys, en els propers set anys, quan vostès saben perfectament que, amb el ritme actual que portem, això és inviable, això és del tot inviable. I, mentrestant, es multipliquen els anuncis, els edificis públics comprats i tancats, com és el cas lamentable de Vilanova i la Geltrú, que vostès anomenen en aquesta moció. I, per tant, senyora Segovia, Catalunya és avui la comunitat amb els preus d'habitatge més elevats en relació amb els salaris, amb el percentatge més baix d'habitatge públic de tot Europa i amb un marc legal que espanta la inversió i penalitza els propietaris.

Aquest és el balanç real de les polítiques d'habitatge de l'esquerra i de l'extrema esquerra dels darrers anys: fracàs –fracàs, senyor Mijoler– i desconfiança –fracàs i desconfiança. Miri, el Govern i els Comuns –i la senyora Colau, especialment i sobretot– han convertit l'habitatge en una batalla ideològica en lloc d'una política pública seriosa, com hauria de ser. Culpabilitzar la propietat privada no construeix habitatge; només genera més inseguretat i menys oferta.

I ara ens porten també un projecte de llei –que vostès hi han fet referència, i, per tant, jo també en faré– d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, que és –ho dic clarament– una autèntica barbaritat política i jurídica. Deia la senyora Capella que la dreta havia portat –el Partit Popular, sí, l'hi hem portat– aquest projecte de llei al Consell de Garanties Estatutàries. Perquè saben vostès perfectament..., de fet, han vetat en la ponència tots els actors implicats directament perquè no puguin parlar, perquè vostès no volen sentir el que els actors implicats els hi havien de dir. Doncs saben vostès perfectament que aquest projecte de llei amplia

les expropiacions temporals, permet la intervenció directa sobre propietats privades, debilita l'autonomia municipal i genera una inseguretat jurídica sense precedents. I això vostès ho saben, i per això han vetat en ponència tots els actors i sectors implicats.

Mirin, aquesta llei és una llei feta amb presses, sense diàleg i, sobretot, com els hi deia, sense que els agents del sector puguin dir-hi la seva. Perquè això és lo que fa l'esquerra: no escoltar la gent que no li agrada el que han de dir, i especialment en matèria d'habitatge.

I, miri, si m'ho permeten, també dir clarament... –perquè vostè també hi ha fet referència–, la creació d'aquesta oficina de desnonaments. Això és una altra barbaritat jurídica, barbaritat institucional i, sobretot, barbaritat política. Perquè aquesta oficina, com vostès la venen, que està pensada per ajudar... No, no, no, no: està pensada per confrontar, que és el que fan sempre vostès. Aquesta és una estructura ideològica, doncs, creada per assenyalar amb el dit els propietaris, per polititzar conflictes judicials i per posar la Generalitat enfront de la llei i dels tribunals. El que cal, per tant, és mediar amb professionalitat i garantir alternatives d'habitatge reals, no utilitzar el drama dels desnonaments per fer agitació política, que és el que fan vostès, l'esquerra i l'extrema esquerra. Aquesta oficina convertirà un problema social greu en una eina de propaganda, amb risc d'interferir en processos judicials i erosionar l'estat de dret.

Nosaltres donarem suport a alguns dels punts d'aquesta moció, però volíem que tothom sabés la hipocresia de l'esquerra i de l'extrema esquerra també en matèria d'habitatge.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé; aniré una miqueta al gra. Per deixar-ho clar: nosaltres no podem acceptar que, sota el pretext de rehabilitar, es vulgui imposar un model d'intervencionisme feroç

amb l'excusa de solucionar un problema. Perquè, clar, aquesta proposta, sota una aparença tècnica i social, doncs, amaga una nova ofensiva contra la propietat privada, un nou intent d'ampliar el control polític de la Generalitat sobre els habitatges dels nostres veïns.

Per què? Doncs perquè els Comuns ens presenten un pla –per exemple, en el punt 3, no?–, un pla d'intervenció de finques d'alta complexitat amb tres elements claus, que un és intervenció d'ofici, sense petició dels propietaris; finançament cent per cent de diners públics. I, després, aquí ve el parany, no?, perquè ens diuen que aquells habitatges rehabilitats passin a ser habitatge protegit de manera permanent. I això vol dir que un habitatge cent per cent privat, després d'haver sigut rehabilitat sota aquest pla comunista deixarà de ser plenament privat, ja que la condició que demanen és que passi a ser qualificat d'habitatge de protecció permanent. Per tant, el propietari ja no podrà decidir lliurement sobre el seu propi habitatge, perquè quedarà sota una espècie de control públic. I, clar, a mi em poden dir el que vulguin, però això és una expropiació..., encoberta? No, lo següent. Perquè, clar, es pretén finançar el cent per cent de la intervenció, però es queden el control total de la propietat. I el propietari, que potser ni tan sols ha demanat absolutament res, acaba amb un habitatge que ja no és del tot seu.

Després ens demanen rehabilitar els habitatges que compra la Generalitat. I, bé, a primera vista sí que –ho haig de dir– sembla una bona idea, no? Comprem habitatges, comprem pisos per ajudar famílies, per poder ampliar el parc públic. Però jo crec que el problema ja no és el què, sinó el com. Perquè la Generalitat, és cert, compra habitatges utilitzant, doncs, el mecanisme del dret de tanteig i retracte, un mecanisme que li permet colar-se, no?, li permet tenir preferència davant de qualsevol ciutadà, de qualsevol família o de qualsevol operador que vulgui comprar un habitatge. Però, clar, jo crec que aquí hi han circumstàncies i circumstàncies, i considero que aquí hi han coses que no s'haurien de permetre, no?

Per posar un exemple, jo, fa ben poquet, vaig veure unes al·legacions en el meu ajuntament d'una família que havia trobat un pis, un habitatge, procedent d'una execució hipotecària. Van negociar amb la propietat, no?, van signar unes arres, van pagar tres mil euros, i tenien inclús la compra pactada aproximadament per uns cent

mil euros. Inclús ja tenien cita per signar davant notari. De fet, era l'oportunitat d'aquesta família per poder tenir una llar. I, de fet, era tot correcte; no havien tingut cap problema, tot era legal. Inclús havien demanat en aquest cas un préstec personal. Per què dic això? Perquè en aquest cas era l'única manera d'aquesta família, no?, de poder tenir una llar i, per tant, poder tenir una casa. I estaven contents, perquè havien trobat aquesta oportunitat. Però, bé, aquest somni els va durar ben poc. I per això van presentar aquestes al·legacions a l'ajuntament. Per què? Doncs perquè va aparèixer l'Administració i li va fer un «*quita, bicho, este piso lo queremos nosotros*», i ens el quedem, l'Administració.

Clar, què vull dir amb això? Que el que és pitjor és que l'Administració pot fer-ho, té dret a fer-ho amb el mecanisme del tanteig i retracte, que els hi dona prioritat per comprar davant de qualsevol ciutadà. I això vol dir... Perquè jo crec que això és trist, no?, que una família que ho ha fet tot bé, ho ha fet tot correcte, ha buscat, ha negociat, inclús ha pagat i que necessita l'habitatge per viure-hi –per viure-hi!–, no per especular, com diuen alguns, pot veure com, de cop i volta, l'Administració li pren l'oportunitat de poder comprar la seva pròpia llar.

I dic això perquè jo crec que aquest cas inclús exemplifica perfectament com el dret de tanteig i retracte, que es presenta com una eina política, social, que en circumstàncies lògicament que són favorables, no?, i van precisament per ampliar el parc públic d'habitatge... Però en algunes ocasions pot acabar perjudicant, doncs, famílies treballadores, famílies que realment ho necessiten per poder accedir a un habitatge, en aquest cas amb tot el seu esforç. I sí que volia deixar constància d'això, perquè tinguem també en compte que al mecanisme de tanteig i retracte han d'haver-hi circumstàncies i circumstàncies. I crec que des de l'Administració s'hauria de tenir una mica més de cura, no?

I, en definitiva, nosaltres defensem en matèria de rehabilitació, doncs, una rehabilitació que sigui seriosa, que sigui eficaç, però que alhora sigui respectuosa amb la propietat privada. I, tal com està plantejada aquesta proposta, no podem donar suport en aquests punts que he esmentat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra té la paraula la diputada senyora Laure Vega. *(Veus de fons.)* No. La diputada senyora Maria Pilar Castillejo? *(Veus de fons.)* No? *(Veus de fons.)* Renuncien a la intervenció. Molt bé. Doncs, per posicionar el Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Demanen que es facin efectius els acords del pacte d'investidura en matèria d'habitatge. Sí, perquè els acords del pacte d'investidura en matèria d'assessoria ja s'han complert, oi? Entenc que ja tenen els dos assessors i les retribucions corresponents que demanaven a canvi d'investir-lo. Sembla que no van signar l'acord d'investidura fins que van tenir ben garantits aquests dos càrrecs. Com és que van signar sense tenir garantits els acords en política d'habitatge? No eren tan importants per a vostès? Sembla que no tant com les nòmines i les cadires extra que reclamaven.

Ara reclamen que el senyor Illa compleixi amb les seves promeses, construeixi 150.000 habitatges i en rehabiliti 43.000. El president de la Generalitat sovint m'interpel·la per pronosticar-me el fracàs. «Vostè, Orriols, fracassarà», em diu. Em temo, senyors dels Comuns, que aquí l'únic que fracassarà serà la política en habitatge d'aquest Govern tripartit, perquè ni tenim els recursos europeus ni estatals ni nacionals ni privats que assegurin aquest projecte, ni tenim capacitat suficient de sòl, llicències, infraestructures, personal tècnic i manobres que requereix una empresa d'aquesta magnitud. Tots en som conscients. Per això no hi ha cap calendari detallat amb objectius ni projeccions anuals; per això no hi ha pressupostos assignats.

Vostès han fet de l'habitatge el seu lema electoral; són monotemàtics. Fins ara atacaven la propietat privada i defensaven l'ocupació il·legal, però avui van un xic més enllà: pretenen que la Generalitat assumeixi el cost de les rehabilitacions d'edificis on viuen col·lectius vulnerables, i tots sabem què entenen vostès per vulnerabilitat. Què volen? Que a barris on no pot entrar ni la policia pel grau de perillositat hi entrin manobres a arreglar façanes? Que els catalans paguem la

rehabilitació integral de blocs ocupats per traficants i lladres? Els hi hem de fer la cuina i el lavabo nous, als ocupes? Necessiten ascensor per no cansar-se? De debò que això seu és surrealista.

I, evidentment, hi votarem en contra.

El president

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Jo vull donar les gràcies també als grups que han presentat les esmenes, el Partit Socialista i el Grup de Junts per Catalunya, que també, quan presenten coses que són raonables, els hi podem acceptar les esmenes. Crec que amb això aprenem totes plegades.

Sí que els hi voldria dir que realment... O sigui, la idea que tenim de comunisme deu ser molt diferent, no? Però si garantir el dret a l'habitatge, voler que tothom tingui un habitatge digne és comunisme, si voler que els que estan especulant i acumulant i acaparant no s'enriqueixin a costa de deixar milers de persones al carrer és comunisme, si destinar 150 milions d'euros per a un pla de barris en quatre anys és comunisme, si doblar el parc públic d'habitatge a Barcelona en vuit anys és comunisme, doncs miri, sí, escolti'm, visca el comunisme en les polítiques d'habitatge, bàsicament. *(Alguns aplaudiments.)*

De tota manera, crec que sobretot és important parlar de les esmenes presentades pel Partit Socialista. Jo entenc que calen pressupostos, però la responsabilitat de tenir pressupostos no és de la moció del meu grup; és del Govern i del grup que dona suport al Govern, el Partit Socialista. Potser si vosaltres..., si vosaltres..., si vostès es posessin a treballar i a complir els acords, seria més fàcil que tinguéssim pressupostos.

I en el tema dels terminis és que l'experiència que portem en un any és que, quan pactem un termini amb vostès, com a mínim hi han sis o set mesos de retard. Llavors, si allarguem encara més els terminis, la possibilitat de que això sigui encara anar-

nos-en a la següent legislatura és una possibilitat alta. I per això no els hi hem acceptat les esmenes.

Sigui amb pressupostos i amb suplement de crèdit, sigui com sigui, vostès tenen la responsabilitat de complir els acords d'investidura, perquè gràcies a això el president Illa és el president del Govern de la Generalitat ara mateix. Llavors, no valen excuses ni posar la responsabilitat a la resta de grups; la responsabilitat de tenir pressupostos és del Govern i del grup que li dona suport.

Jo crec que el Partit Popular no s'ha llegit massa ni la moció ni el que estem dient. Jo els aclareixo el que vol dir intervenir d'ofici. Intervenir d'ofici vol dir que no s'espera a que les comunitats s'organitzin i facin una burocràcia, sinó que justament sigui el Govern qui detecti aquells edificis que estan en vulnerabilitat i pugui finançar-los i avançar els diners al cent per cent.

Senyora Orriols, potser coneix Ripoll, però no coneix la resta de Catalunya, perquè, si se'n va al barri del Besòs, la majoria de famílies que viuen en pisos apuntalats són famílies dels anys seixanta i dels anys setanta que van comprar habitatges amb aluminosi i que tenen el seu DNI i que parlen castellà i que moltes són de la religió catòlica, i no són aquesta gent que la preocupa a vostè tampoc.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-quatrè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'adaptació dels municipis de les Terres de l'Ebre als impactes del canvi climàtic

302-00162/15

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'adaptació dels municipis de les Terres de l'Ebre als impactes del canvi climàtic. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Tornem avui a parlar de l'Ebre. Primer que res, vull agrair l'actitud dels diferents grups parlamentaris amb qui hem tingut oportunitat de parlar-ne. També jo crec que amb lo Grup Parlamentari de Junts este matí ho hem comentat: coincidim amb l'objectiu de les corresponents mocions. I al Grup Parlamentari Socialistes també li agraïxo el to. Han presentat set esmenes; hem pogut transaccionar-ne quatre. Al diputat Paladella, que és de terra de vi, sempre li he recomanat que no fique massa aigua perquè, si no, el vi... I, per tant, jo crec que ha trobat la dosi justa d'aigua per no aigualir el vi i que al final no perdéssim efectivitat. I, per tant, també li agraïxo l'actitud.

L'objectiu de la moció és doble. Per una part, evidentment, posar eines per reconstruir tot lo mal fet a la gent de les Terres de l'Ebre, a les seues propietats, als comerços, a les indústries, als pagesos, a les infraestructures, a les instal·lacions municipals. Per tant, reconstrucció. I el segon objectiu, perquè, derivat de l'alta recurrència que estem patint a les Terres de l'Ebre i que ja hem comentat moltes vegades en esta casa, hem d'espentejar claríssimament per canviar el marc normatiu que tenim fins ara, perquè cal repensar-lo, cal repensar-lo per ajudar més, per ajudar més ràpid i per ajudar millor. I, sobretot, perquè en episodis futurs la gent no siga tan vulnerable a les barrancades i a les inundacions, perquè està en risc la vida de molta gent. Fins ara no hem lamentat víctimes, però tots sabem a les Terres de l'Ebre que estem, allò, sobre la línia i en qualsevol moment podem lamentar danys irreparables.

Els aiguats comporten cases absolutament inundades i buidades; cotxes perduts i desapareguts; comerços i activitats econòmiques malmesos; desperfectes a les finques agrícoles, a les collites, a les collites futures; xarxa de camins rurals absolutament devastada, per tant, que també vol dir inaccessibilitat a les finques agrícoles i ramaderes; equipaments municipals, infraestructures també malmesos. Per tant, cal –i això és lo que portem a la moció– revisar les polítiques de desenvolupament urbanístic. Hem d'ajudar –i ho hem dit diverses vegades– la gent que es va comprar un habitatge al mig d'un barranc a que puguem sortir d'allí i puguem viure a una zona segura.

Hem de canviar el marc d'ajuts. Cal que els ajuts de l'Estat, quan se declara zona catastròfica, siguen més ràpids i se puga disposar immediatament de bestreta el cent per cent de l'ajut.

Cal que l'Estat també implemente..., i per això demano al Govern que insistisca a l'Estat perquè implemente ajuts, com se va fer a la dana del País Valencià; ajuts a l'adquisició de vehicles per a qui els ha perdut, ajuts per als danys a les cases, per als danys a les pimes, per als danys a les indústries, per als danys a les activitats econòmiques. Calen també, des del Govern, ajuts ràpids per als ajuntaments. Perquè tot el que us comentava dels danys que produïx un aiguat d'estes característiques, que compromet absolutament les finances dels diferents ajuntaments i les finances dels particulars afectats... M'agradaria que us pugueu imaginar si un aiguat d'estes característiques passa un any i passa a l'any següent i passa a l'any següent..., i molt probablement avui sabem que l'any que ve, el 2026, tornarà a passar. Per tant, és important que tant los ajuntaments com les persones físiques no vegin compromeses les seues finances particulars.

Calen ajuts per compensar les pèrdues de collita i per recuperar el potencial productiu de les explotacions agràries afectades. Cal que l'ACA es pose de manera urgent per adaptar els barrancs i les lleres de l'Ebre. Cal que el pla director de l'ACA... I aquí proposem, per una part, passar de cinc a dos anys d'execució del pla director. Sabem que el repte és complex, consellera, però també sabem que estem parlant de risc per a la vida de les persones. I, per tant, és important fer-ho ràpid.

Cal –i així ho proposem també a la moció– ampliar les actuacions d'Alcanar, de Godall, la Sénia, Mas de Barberans, Santa Bàrbara, Alfara, Roquetes, Tortosa i tants altres. Cal revisar els protocols d'emergència. Aquí he de dir que no acaben de trobar el punt. I cal assegurar que a les Terres de l'Ebre disposem de tots els recursos tècnics per tindre dos centres de comandament avançat, com s'ha anunciat, en cas d'emergències per inundacions.

Este és l'objectiu de la moció. I, per tant, això és lo que plantejo als diferents grups parlamentaris.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les davant del Ple, i en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bé; bona tarda a tothom. Aquesta proposta que ens presenten des del Grup d'Esquerra Republicana, doncs, la valorem molt positivament. De fet, ja avancem que votarem a favor de quasi tot. I, en tot cas, ens abstindrem en algun punt per temes molt concrets i puntuals que després ja els hi explicaré, però no per grans..., no perquè hi hagin temes que no compartim, sinó per re, petits detalls que al nostre entendre, amb l'esmena que presentàvem, es milloraven. Però, bé, que vostès, doncs, han decidit que no accepten.

I això era en el punt 6.a, que nosaltres del que parlàvem és que, en lloc d'un estudi d'alternatives del càmping Alfacs, nosaltres el que dèiem és: si està situat..., almenys una part del càmping està situada en un barranc, escolta, aquí no s'ha de fer cap estudi d'alternatives. És a dir, ja estem veient el que passa quan estàs en un barranc darrerament; no cal que posi exemples recents que han provocat moltes morts.

Per tant, clar, nosaltres pensem que, bé, es va fer una mala planificació urbanística en uns moments en què tot s'hi valia i que es deixava fer absolutament tot sense cap tipus de criteri, i ara en patim les conseqüències. I, per tant, no hem d'estudiar cap alternativa. El que hem de fer és veure com solucionem aquest problema. Si una part d'aquest càmping està en un barranc, no ho sé, s'ha de buscar una solució. S'ha de buscar un acord, però és evident que el que s'ha de fer és: la part que està en el barranc, doncs, tancar-la definitivament per estalviar-nos problemes.

I, en tot cas, el que s'hauria de buscar aquí... També proposen donar ajudes a les persones afectades, als sectors afectats, que evidentment també ho compartim. Ho compartim plenament. Però també potser s'hauria de buscar qui són els responsables d'aquests edificis, d'aquestes edificacions, d'aquests equipaments, d'aquests negocis, com aquest càmping, que estan situats on estan situats –cases enmig de barrancs, càmpings, etcètera. Qui va permetre aquest desori? Qui va permetre també aquest model de creixement totalment insostenible, que ara ho

estan pagant famílies, negocis, etcètera? I a aquests també se'ls hauria de perseguir. Igual que hem d'ajudar els que ara ho pateixen, també hauríem de perseguir els que van permetre, doncs, aquestes barbaritats, que ara ens veiem obligats a buscar solucions per a aquestes famílies que han de marxar d'on viuen i, a més, que ho tenen clar, que han de marxar, perquè està en risc la seva vida i de la seva família. O, d'aquests negocis que estan aquí situats, també hauríem de buscar els responsables i assenyalar-los, perquè no tot s'hi val, i això ens ha portat a la situació actual.

Compartim que aquest pla director s'ha de tirar endavant al més aviat possible. En aquest cas parlem de les Terres de l'Ebre, però això s'ha de generalitzar a tot Catalunya. I nosaltres pensem que, davant de la crisi climàtica, les mesures més efectives i, de fet, naturals són les que es basen en la pròpia naturalesa, les que ja mai no s'haurien d'haver tocat, les NBS, no?, que són mesures basades en la naturalesa pròpia, és a dir, fer actuacions, accions sobre el territori en espais que hem modificat nosaltres, els humans. I aquestes accions han d'anar destinades a recuperar aquests processos naturals que hi havien anteriorment, com poden ser laminació, basses naturals, estanys, aiguamolls. Perquè amb els anys ens ho hem carregat absolutament tot.

Per tant, el que hem de fer és desconstruir i tornar a que hi hagi el que hi havia abans en algunes zones. I aquesta és la millor solució. Aquí no calen grans canalitzacions de rieres ni de barrancs; el que cal és renaturalitzar el que hem anat destruint amb els anys.

I també cal adaptar les infraestructures, totes aquestes infraestructures que estan situades en zones inundables. És evident que la nova situació..., les conseqüències del canvi climàtic són molt evidents, i s'han de buscar solucions al més ràpid possible. I donar tot el suport a aquestes famílies, a aquests negocis afectats que veuen com els seus habitatges o els seus negocis, doncs, tenen ja una data límit en els seus municipis i que evidentment, l'Administració, igual que va ser irresponsable en el seu moment per donar aquests permisos, ara ha de ser responsable i buscar solucions per no deixar ningú amb l'aigua al coll.

Merci.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Joaquim Paladella Curto.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, senyor president. Primer, un aclariment: un ebrenc sap que mai un viticultor tiraria aigua al vi, perquè és gairebé pecat. (*Rialles.*) Moltes gràcies, president. Consellers, diputats, diputades... Una salutació a la gent de l'Ebre i pagesos que avui estan al nostre costat.

Primer que res, voldria dir que un veí d'Alcanar em deia: «Abans quan venia una dana, una gota freda, una garbinada, com en vulguem dir, plouia dos-cents o tres-cents litres en tres o quatre dies. Ara plou aquesta quantitat en mitja hora. I això és un gran problema per al que no estem preparats.» I realment és així: aquest problema és un greu problema al que hem de trobar solucions de present, estructurals i de futur, ja que aquest canvi en el clima va per ser recurrent cada cop més. I és evident que no podem quedar-nos en descriure el problema sense donar respostes.

Les institucions estan per donar respostes als problemes de la gent, i aquesta moció és una oportunitat per parlar, per debatre de com podem millorar la resposta a l'emergència, per proposar com recobrar la vida del dia a dia el més ràpid i menys traumàticament possible, i per proposar què podem fer per donar solucions per resoldre el futur. I també, molt important, perquè quedi ben clar davant de tota la gent que ens mira, que en aquest assumpte estem tots, governs i grups parlamentaris, implicats en la voluntat d'estar al costat dels afectats i treballar per donar seguretat i confiança, ajuda i solucions de present i mesures de futur.

És per això que el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar afrontem la moció intentant que d'aquesta cambra surtin un text i unes propostes amb el màxim d'acord i de consens possible. La gent espera això de natures, espera això de les seves institucions. És per aquest motiu que hem intentat acordar, transaccionar i buscar escriure unes resolucions que recullin el màxim d'acord i consens possible. També és molt important que el que acordem siga rigorós i realitzable, i no representi

un simple exercici de populisme que no siga ni realista ni materialment possible de portar-ho a terme.

És per aquesta finalitat que vam presentar les nostres esmenes, sempre amb la voluntat d'ajustar a aquests paràmetres, amb diàleg i acord, un text que siga realista i un acord que doni resposta i solució al problema. És evident que, sense la voluntat del que presenta la moció, això no pot ser. I és per aquest motiu que vull agrair al diputat Salvadó aquest tarannà negociador –si estiguéssim a la Terra Alta, li donaria també un gotet de vi– (*l'orador riu*) i dialogant, que fa possible que avui demostrem a la gent que al Parlament estem per construir, construir acord i per buscar solucions.

És amb aquesta voluntat que hem transaccionat quatre punts i votarem a favor de tots els altres punts, a excepció del 5.a i el 6, en què ens abstindrem. Ens abstindrem en aquests dos punts, sols aquests dos punts, perquè pensem que la proposta presentada als alcaldes pel Govern és la més correcta, rigorosa i beneficiosa. La bestreta del cinquanta per cent per part del Govern, sumada als crèdits de l'ICF, fins que no arribi l'altre cinquanta per cent de l'Estat, garanteix una solució real i ràpida i administrativament fa més fàcil que arribe el finançament compromès pel Govern de l'Estat. Com a alcalde que soc de l'Ebre, que vaig participar en la reunió on es va proposar aquesta solució, els puc dir que va ser una proposta molt ben rebuda pel conjunt d'alcaldes. De fet, segons paraules de molts d'ells, la millor proposta que mai se'ls havia fet en circumstàncies similars.

Estem d'acord que el pla director aprovat pel Govern s'ha d'executar el més ràpidament possible, però és més que evident que amb dos anys és absolutament i materialment impossible executar-lo en la seva totalitat. El que sí que és necessari i raonable i, diria jo, imprescindible és analitzar i prioritzar amb urgència els municipis i zones de risc per a les persones o béns, per actuar-hi el més immediatament possible.

Voldria també fer un esment de tots aquells pagesos que s'han vist afectats, que han vist alterades greument les seves terres i han perdut collites i, en alguns casos, plantacions. Jo sé el que és i representa això per a un pagès. És per això que els asseguro que amb el nostre vot garantim avui que estem al seu costat, que entenem lo problema i que, per natres, no quedarà.

Moltes gràcies.

El president

I ara es poden posicionar els grups parlamentaris que no hi hagin presentat esmenes. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats i diputades... Benvinguts de nou a la gent de l'Ebre, la gent de la Unió de Pagesos que ens acompanya i tots els pagesos que van amb ells.

Avui tractem mocions que es complementen. La moció de Junts per Catalunya d'aquest matí es complementa també amb aquesta moció d'Esquerra Republicana, que al final també naix d'un propòsit demostrat en un ple monogràfic d'emergències impulsat per Junts per Catalunya i que cada cop es constata més que és una necessitat urgent i inajornable, poder dur a terme aquestes mesures de prevenció.

Aquest matí parlàvem de la nostra moció per la resposta i el suport als afectats en explotacions agràries i comercials; també per regular i protegir el mosaic, tot respectant les explotacions agràries; les mesures estructurals en prevenció i gestió d'aigua; millorar els sistemes d'alerta i comunicacions; protegir, per descomptat, el delta de l'Ebre, i treballar en una nova llei d'emergències.

Avancem ja que votarem a favor d'aquesta moció. Vull dir que els diputats ebrencs que som en aquesta sala fem molt soroll i, per sort, aconseguim grans consensos. I això, com a territori, ens ha de fer sentir orgullosos, perquè principalment, per davant del nostre partit, hi ha també aquesta voluntat de consens a les Terres de l'Ebre, que em sento molt orgullosa de poder representar també aquí, malgrat que el diputat Paladella a mi no m'hagi oferit un got de vi. *(L'oradorariu.)*

Dit això, cal destacar, de la moció d'Esquerra, que parla en un punt del tema d'expropiacions, que, al final, darrere d'una expropiació, s'ha de ser molt respectuós i s'han d'escoltar els veïns, perquè estem parlant de qüestions materials que moltes vegades van lligades a sentiments, van lligades a família, van lligades a vides senceres i a records. Per tant, és evident que hem de fer una política de prevenció

que ens porti a resoldre tots aquests problemes que tenim d'habitatges o d'altres coses al món municipal que està en zones inundables, però hem de tenir aquesta sensibilitat de cara als propietaris també, perquè, més enllà d'una casa, hi ha una vida, hi ha una família.

Pel que vostès comenten dels mecanismes de subvencions de l'ACA, a mi m'haureu de permetre que pose en valor dues coses. En primer lloc, he de posar en valor la feina del conseller Calvet, també de la mà del conseller Rull, que en aquell moment estava privat de llibertat, quan treu la primera convocatòria de conques externes per tal de que els ajuntaments de l'Ebre també poguéssim dur a terme aquestes actuacions a les lleres dels nostres barrancs.

Des d'aquí també vull posar en valor la faena de l'Ajuntament de l'Aldea, del qual tinc l'honor de ser la tinent d'alcaldia, que amb el nostre alcalde al capdavant vam apostar per fer una actuació de gairebé 1 milió d'euros, malgrat totes les limitacions pressupostàries i de tresoreria que allò ens comportava, per trobar una solució al barranc dels Pixadors, que ens passava pel nostre poble. Un barranc que passava pel bell mig i que provocava inundacions cada cop que hi havia una tempesta. A hores d'ara, si nosaltres no haguéssim dut a terme aquella actuació, el més segur és que l'Aldea, en aquestes últimes inundacions que hi han hagut, hauríem tingut conseqüències, segurament no com les del Godall, que van ser molt serioses, però sí que haguéssim hagut d'evacuar gent que viu al costat del barranc. Per tant, deixeu-me posar en valor també la feina d'aquells ajuntaments que, malgrat no ser la seva competència, van apostar per presentar un projecte per millorar el seu poble i garantir la seguretat dels seus veïns, com és l'ajuntament que tinc l'honor de presidir, l'Ajuntament de l'Aldea.

Els ajuntaments, per interès propi, sempre actuarem més ràpidament que qualsevol departament de la Generalitat. Estem d'acord amb que l'ACA duga a terme aquestes actuacions i que done preferència i que execute directament les actuacions als barrancs i lleres de rius. Però els ajuntaments, en una convocatòria de subvencions a què ens puguem acollir, malgrat que no siga la nostra competència, pel que nosaltres vetllem és per la seguretat dels nostres veïns. I, si amb això hem d'invertir

100, 200.000 euros o 500.000 euros, estic segura que tots los alcaldes, sota la seua responsabilitat de vetllar pels veïns, ho farien.

Acceptem que ho puga fer l'ACA, evidentment. Ja he dit i avancem que ho votarem tot a favor, però som un pèl escèptics per la rapidesa que pot portar l'actuació de l'ACA a nivell de Catalunya. Per tant, per això també som favorables a que existeixi aquesta línia de subvenció.

I, per últim, anunciar el que ja hem dit. És un pla director que agraïm que hagi presentat el Govern, que vol executar en cinc anys i que nosaltres els hi demanem que ho executen en dos, perquè, quantes danes i quants temporals no hi haurà en cinc anys que acabaran amb les Terres de l'Ebre? I, per tant, necessitem més actuacions en barrancs i moltes més actuacions a totes les Terres de l'Ebre per garantir la nostra seguretat i també a nivell de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats... Saludar les persones de les Terres de l'Ebre que ens acompanyen. Jo no soc ebrenc, soc de Reus, però quasi és lo mateix. (*Remor de veus.*) A nosaltres ens agrada més mirar cap a l'Ebre que cap a l'altre costat. I, per tant, quasi quasi és lo mateix.

Agrair la moció presentada per Esquerra Republicana, pel diputat Salvadó, que, a veure, siguem clars, vull dir, està molt treballada i és un bon diagnòstic de la situació, i li agraeixo el treball fet. I, a més, la veritat és que hi ha un bon diagnòstic de la situació. Igual que aquest dematí, a la moció presentada per Junts.

Mirin, jo crec que hem de treballar tots junts. Ho deia el diputat del PSC. Fem-ho, fem-ho entre tots. Jo crec que hem de posar per davant les necessitats de les Terres de l'Ebre. Però permeti'm també dos petites reflexions. Hem vist el catàleg de coses que necessitem per a les Terres de l'Ebre. I li pregunto –i només és..., i no és per retreure res, només és perquè ho tinguem en compte per no fer-ho–: escolti'm,

vostès van governar i no ho van fer. M'entén? Vostès van governar i no ho van fer. I ara fem-ho i posem-ho endavant. L'ACA... Escoltin, Esquerra Republicana, vostès van governar fa poc. L'ACA, 540 milions de superàvit per no haver executat les obres.

Hem de posar-nos... Efectivament, que no sigui amb tants anys, que sigui amb menys anys –efectivament. Allí ens trobaran a nosaltres per recolzar la llei. Com deia, que sigui una bestreta del cent per cent de les ajudes? Per descomptat. Demanem que sigui el cent per cent de les ajudes, perquè al final els crèdits, les ajudes amb crèdit després s'han de retornar i, si no arriba l'ajuda de veritat, els senyors de les Terres de l'Ebre que hagin adquirit aquest crèdit es trobaran amb dificultats després per poder tornar aquests diners. Per tant, té tot el recolzament del Partit Popular en aquesta moció, que ja li avanço que la votarem pràcticament tota a favor.

Només hi han dos qüestions en què nosaltres ens abstindrem. Una, el tema de l'expropiació. Quan es parla de les expropiacions, nosaltres preferiríem que fos per adquisició per part de la Generalitat negociada amb les persones afectades d'aquests béns que estan en zones inundables. Preferiríem que fos l'última ràtio, l'expropiació, sinó que fos abans mitjançant... I, per tant, ens hi abstindrem.

I després, una altra qüestió. Mirin, els hi demano moltes vegades... Vostès demanen respecte a les institucions de Catalunya, i jo els hi demano també que respectin les institucions d'altres comunitats autònomes. Demanen respecte a les institucions catalanes i a la denominació que es dona a les institucions catalanes. També que respectin els ciutadans de la Comunitat Valenciana. Mirin, País Valencià... A l'article primer de l'Estatut de la Comunitat autònoma Valenciana diu que el nom oficial és Comunitat Valenciana, no País Valencià, amb la qual cosa l'únic que els hi demano és el mateix respecte que vostès exigeixen per les seves institucions, per les institucions nostres, per les institucions de Catalunya –el mateix respecte. Perquè l'Estatut de la Comunitat Valenciana va ser aprovat per un referèndum i pels representants polítics dels valencians. Per tant, per aquesta raó ens abstindrem en aquest apartat, perquè creiem que no és la denominació correcta.

Per la resta, té tot el nostre recolzament. I l'únic que ens agradaria, que, aquesta vegada sí, deixin de tindre abandonades les Terres de l'Ebre i que, aquesta vegada sí, aconseguim entre tots avançar. Perquè el temporal Gloria ens va posar l'avís. Des del temporal Gloria fins ara es podien fer moltes coses que haguessin evitat alguns dels danys que es van produir amb l'última dana.

Per tant, posem-nos tots a treballar per les Terres de l'Ebre. Tirem endavant la moció, tirem endavant també la moció que aquest dematí ha presentat Junts, i busquem una solució permanent per evitar els danys de les inundacions a les Terres de l'Ebre.

Moltíssimes gràcies.

El president

A continuació, per posicionar el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bé; moltes gràcies, president. Señora *consellera*, señoras y señores diputados... Hoy vamos a hablar un poquito de Esquerra Republicana, de su papel en Europa, ¡hombre!, y de su falta de coherencia, ¿verdad?, entre lo que proponen en esta moción, que hay cosas que son muy interesantes, y lo que votan en Europa. (*Veus de fons.*) Me parece que no se oye o no corre el tiempo, ¿verdad? (*Pausa.*) Muchas gracias. Señora Capella, está usted en todo, ¿eh? (*Rialles.*)

Bien, Esquerra Republicana, en el Parlamento Europeo, pertenece al grupo de los Verdes - Alianza Libre Europea, un grupo compuesto por eurodiputados «ecolojetas», izquierdas, regionalistas de diversos países de Europa. Y, en el seno de este grupo de verdes por fuera y rojos por dentro, Esquerra Republicana ha votado y aprobado, junto con PP, PSOE y también *juntaires*, toda la normativa europea derivada de su fanatismo climático. Una normativa que no solo está detrás de la ruina de nuestro campo, de nuestros agricultores, de nuestro sector pesquero y de nuestra industria; también está detrás de los desastres que causan sus políticas climáticas. Porque, miren, Esquerra Republicana ha votado a favor del reglamento europeo de restauración de la naturaleza, aprobado el pasado 24 de junio del año

2024, que tiene muchísima responsabilidad en estos desastres que hemos vivido en Valencia y en Terres de l'Ebre.

Y hoy queremos que los catalanes sepan qué es lo que todos ustedes, por ejemplo, han votado en Bruselas. Miren, el artículo 14 apartado 16 de dicho reglamento se remite a una lista de ejemplos de medidas de restauración contempladas en el anexo séptimo. Medidas muy «ecoprogres», pero que aumentan el riesgo de los daños en caso de riadas y gotas frías.

Miren lo que ha votado Esquerra Republicana. Voy a poner solo, por ejemplo, dos ejemplos de este reglamento, este anexo séptimo. Punto 6. «Eliminar las barreras longitudinales y laterales como diques y presas, dar más espacio a la dinámica fluvial y restaurar tramos fluviales de flujo libre.» Hombre, yo creo que no hay que ser muy inteligente para percatarse de que eliminar, ¿verdad?, diques y presas sin prever zonas de inundación controlada hace que el agua, pues, se pueda desbordar hacia áreas pobladas, áreas agrícolas. Y que las barreras canalizan y controlan el flujo; retirarlas, evidentemente, aumenta la exposición a inundaciones.

Otra cosa que vota Esquerra Republicana en Europa. Punto 7 de ese anexo séptimo: «Volver a naturalizar los lechos de los ríos, lagos y cursos de aguas bajas mediante la eliminación de la fijación artificial de su lecho.» Hombre, yo creo que no hay que ser un genio para saber que eliminar escolleras o defensas artificiales debilita los márgenes de los ríos ante las lluvias torrenciales, lo que aumenta claramente la erosión lateral y los desbordamientos, como tristemente hemos tenido oportunidad de ver, ¿verdad?, recientemente en Terres de l'Ebre.

Y también es evidente que el ACA..., pues, que no haya hecho esas obras necesarias y que todavía tenga pendientes obras por las riadas de 2019 y de 2023 tampoco es culpa del cambio climático. Es culpa de quien gobernaba, justamente, en ese momento, que, justamente, era Esquerra Republicana. (*Alguns aplaudiments.*)

Por tanto, hombre, no culpen ustedes al cambio climático de las consecuencias desastrosas de esas políticas climáticas fanáticas que todos ustedes han promovido en Europa, derribando obras de protección hidráulica e impidiendo la limpieza del cauce de los ríos.

Por eso, que ahora Esquerra Republicana, ¿verdad?, que gobernaba en la Generalitat hace menos de un año y medio y que vota lo que vota en Europa, presente una moción con una batería de actuaciones, en muchos casos necesarias, en cauces y barrancos resulta de una incoherencia insufrible –insufrible. Porque hay que preguntarse: cuando gobernaron ustedes, ¿qué hicieron? Pues, hombre, yo se lo voy a recordar. Mire, es una noticia de *El Periódico*, ¿eh?, de mayo del 23. Dice: «Cataluña quintuplica la inversión para derribar pequeñas presas y reconectar los ríos.» Esto es Esquerra Republicana, que elevó de 8 a 44 millones de euros el presupuesto para eliminar presas, esclusas, azudes, con el objetivo de mejorar la conectividad fluvial y de renaturalizar los ríos. Todo muy bonito.

Esquerra Republicana, como digo, quintuplicó ese presupuesto para eliminar infraestructuras hidráulicas, porque complicaban esa posibilidad de conexión fluvial e impedían que el río fluyera en todo su esplendor.

Hombre, ya hemos visto lo que pasa cuando el río, ¿verdad?, por culpa de sus políticas fluye con todo su esplendor. Pues lo hemos visto y hemos tenido que lamentar daños en Alcanar, en Amposta, en Santa Bàrbara, en Godall, en la Ràpita, en Barberans y en tantos otros municipios.

En fin, que el mismo partido que hace menos de un año y medio aprobaba derribar infraestructuras hidráulicas para que los ríos fluyeran en todo su esplendor ahora nos proponga medidas que van en dirección contraria, pues, la verdad, no les deja a ustedes, señores de Esquerra Republicana, en muy buen lugar.

En fin, yo creo que hay que tener mucha cara para presentar estas medidas, y hay que saber que las riadas y los daños en Terres de l'Ebre, pues, son la constatación del fracaso de sus políticas. Y, si tuvieran algo de dignidad, no solamente rectificarían, como parece que están haciendo ahora en esta moción, sino que pedirían perdón a todos los vecinos de las comarcas ebrencas.

Frente a su ecologismo radical, frente a su alarmismo climático (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, presidente–, en VOX vamos a defender siempre el sentido común y la seguridad y la protección de los catalanes.

Muchísimas gracias.

El president

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bona tarda de nou a totes i a tots. Bona tarda a la gent d'Unió de Pagesos de les Terres de l'Ebre. La veritat és que és difícil de parlar de coses serioses quan a un li toca intervenir directament darrere de diputats com el que m'ha precedit.

Però avui tornem a parlar de les Terres de l'Ebre per la tarda; n'hem parlat pel matí. En tornem a parlar perquè tampoc és la primera vegada ni l'última que en parlarem, segur. Aquest Parlament ja ha debatut i –ho recordo– aprovat diverses iniciatives. Hem parlat del dèficit crònic d'infraestructures, dels problemes de mobilitat i d'accessibilitat ferroviària, de l'atur juvenil, de la necessitat de reindustrialització justa. I més recentment també hem parlat de com s'han de distribuir els recursos procedents de l'impost a les nuclears. I en aquell debat els Comuns ja vam ser clars. No volem pedaços, i el que volem és un pla integral de resiliència econòmica i ecològica per a les Terres de l'Ebre.

Avui, amb aquesta moció, Esquerra torna a posar sobre la taula una part..., per nosaltres, el que seria una part fonamental d'aquest pla, que és l'adaptació als riscos climàtics i, especialment, a les inundacions, perquè si alguna cosa ens ensenya la crisi climàtica és que el territori no espera, i el risc tampoc espera.

Els aiguats torrencials que han afectat municipis com Alcanar, Roquetes, Godall o la Sénia no són una excepció. Lamentablement, són una normalitat. Per això avui volem fer una crida clara: deixem enrere la política reactiva, i construïm una política d'adaptació estructural, amb planificació, amb recursos i amb justícia territorial.

Des dels Comuns compartim el contingut de la moció d'Esquerra, i votarem tots els punts a favor, com no podia ser d'una altra manera. Agraïm que s'aterri el detall de municipis i d'actuacions, però voldríem posar l'accent allà on caldrà més coratge polític i més coherència institucional: la revisió del model urbanístic.

Durant dècades hem planificat el territori des de la lògica del creixement, i no des de la lògica del risc. I això ens ha portat a classificar com a sòl urbanitzable zones que veiem avui que són clarament inundables; permetre llicències en terrenys propers a rieres, barrancs o a zones de laminació natural de les aigües; a construir càmpings, urbanitzacions i fins i tot escoles en espais sense avaluació de perillositat. I, cada cop que plou fort, ens preguntem què ha fallat.

El que ha fallat és que hem confós el dret a construir amb el dret a construir a qualsevol lloc. I potser, com deia ja fa uns pocs dies el Joan Roig, l'alcalde d'Alcanar, amb una valentia, haig de dir, poc habitual, no es tracta de fer millors fonaments o de fer murs més alts; potser del que es tracta és de deixar de construir on no toca o fins i tot d'enderrocar allà on no tocava construir.

Jo he estat alcalde d'una ciutat com el Prat, marcada i condicionada per ampliacions del port, de l'aeroport, d'infraestructures importants del país, i sé el que vol dir gestionar un territori assetjat per interessos i per pressions. I per això entenc perfectament la valentia del Joan Roig, alcalde d'Alcanar. Perquè costa molt dir en veu alta allò que molts pensem però pocs s'atreveixen a reconèixer: que hi ha cases que mai no s'haurien hagut d'aixecar, i que caldrà revisar el planejament, acompanyar famílies i acceptar que hi ha zones que no poden seguir sent urbanitzables.

Això és una posició valenta, i aquí, des del Parlament, diputats i diputades, hem d'estar a l'alçada. Cal una revisió jurídica, però sobretot política. Desclassificar sòl, repensar plans parcials caducats, compensar on calgui i prioritzar el bé comú per sobre de la rendibilitat a curt termini.

Perquè, hi insistim, la primera política de Protecció Civil és evitar posar persones en zones de risc. Escoles, hospitals, residències, centres cívics no poden convertir-se en punts febles del nostre sistema. Cal convertir-los en escuts climàtics.

Això vol dir reforç estructural, sistemes de drenatge, mecanismes d'alerta, evacuació segura, energia d'emergència, cobertes verdes o sistemes naturals de laminació d'aigües. I això no pot dependre només dels ajuntaments.

Compartim també, doncs, la proposta de la moció sobre la necessitat d'executar amb urgència el pla director de l'ACA per a la millora hidràulica i per a la prevenció

d'inundacions. Perquè aquí el problema no és de diagnòstic, que el sabem; el problema és de calendari.

I el que s'ha aprovat, deia, ja ho sabem. El que falta és que s'executi amb pressupost i amb responsabilitat. I el mateix podem dir dels ajuts. Ara mateix, molts ajuntaments afectats per les pluges esperen subvencions per reparar camins, clavegueram, escoles i zones verdes.

Vaig acabant, però abans vull reiterar el meu agraïment i el dels Comuns als equips de seguretat, d'emergències, de Protecció Civil, Bombers i a totes les persones que hi dediquen la seva feina i vocació.

I permeteu-me acabar citant Gramsci: «La indiferència és el pes mort de la història.» I avui sabem que la indiferència davant la crisi climàtica i territorial ja no és només una irresponsabilitat. A més, és profundament injusta i perillosa.

No podem protegir el nostre territori si no escoltem la nostra gent. I al territori, avui, les Terres de l'Ebre, la gent ens està dient que vol viure amb seguretat, amb dignitat i amb futur. Diputats i diputades, escoltem la gent.

Gràcies.

El president

I, finalment, per posicionar el Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Benvinguts, els veïns de les Terres de l'Ebre que ens han volgut acompanyar avui. Les Terres de l'Ebre han patit greus episodis d'inundacions en menys d'una dècada. Els veïns ja havien vist casa seva malmesa entre els anys 2018 i 2021.

Aquesta trajectòria mostra la vulnerabilitat de la zona i posa en qüestió la capacitat de l'Administració per protegir els veïns. Estem aprofitant totes les eines de la normativa que es preveuen? La resposta hauria de ser «sí». La realitat és que sovint veiem que no.

El marc legal que ho regula existeix, i si aquest marc s'apliqués amb rigor, podríem evitar improvisacions, retards i decisions. La planificació avança més lenta que les pluges, i això posa en risc persones, activitats i la confiança en les institucions.

La llei d'urbanisme de Catalunya preveu mesures especials per a sòls exposats a riscos naturals. No es tracta només d'Alcanar o Amposta. Cal una cartografia hidrològica topogràfica completa i revisada cada cinc anys que inclogui habitatges i activitats agrícoles i ramaderes, accessos portuaris i zones de pesca, i connexions amb barrancs i rieres.

Tot i que en la compareixença de la Comissió d'Interior de la setmana passada em van comunicar que les actuacions s'han fet sense tenir en compte a qui li corresponia actuar, la planificació tampoc ha de fer-ho. Els ajuts d'emergències ja existien, però al País Valencià, després de la dana, encara no han rebut tots els ajuts compromesos. Aliança Catalana proposem una bestreta del cent per cent de l'ajut de justificació posterior, cobertura del cent per cent en les infraestructures municipals, llinars de renda més amplis per accedir a ajuts de familiars, topalls reforçats per a activitats econòmiques, línies específiques per rescabalar els danys a les empreses, eines de treball i vehicles.

Als episodis de l'última dècada, les explotacions de l'olivera, cítrics o l'horta han patit una gran part de la terra fèrtil. La ramaderia ha patit mortalitat dels seus animals, desperfectes en camins d'accés i a les explotacions agrícoles i ramaderes.

No es perd una collita; són totes les collites que venen al darrere que també s'hauran perdut, com també les confraries de pescadors han patit la dificultat per accedir als seus ports, als seus vaixells i no poder sortir a la mar.

Aliança Catalana plantejem la compensació de les pèrdues i la reposició de material, ajuts i suport a la replantació d'arbres i recuperació del sòl agrícola, reforç d'infraestructures rurals i hidràuliques i en la ramaderia, ajuts per a la flota i per a l'equipament pesquer. Si no garantim la continuïtat dels sectors productius, posarem en risc l'alimentació, l'economia local i, en general, tota la vida rural.

El Govern ha previst en cinc anys completar les actuacions hidràuliques de l'Ebre. Tant de bo les pugui complir. Amb tres episodis greus en menys d'una dècada, el risc és evident, i el calendari ha de ser proporcional.

Demanem la màxima celeritat en l'execució d'aquest. Només amb una bona planificació i una execució ràpida podem reduir la vulnerabilitat i protegir tant les persones com les propietats.

La tecnologia per enviar alertes mòbils ja existeix, i els protocols han de ser per donar instruccions clares, no només avisos tècnics.

La nova regió d'emergències que s'està preveient a l'Ebre ha de poder operar com a centre de comandament avançat amb la màxima autonomia. Cal integrar dades meteorològiques, hidrològiques i territorials que permetin anticipar episodis extrems i millorar la presa de decisions coordinada entre administracions i serveis d'emergència; publicar informes anuals de gestió d'emergències amb indicadors de cobertura amb temps de reacció, efectivitat de les alertes i grau de coordinació entre les administracions.

Si volem protegir les Terres de l'Ebre i la nació sencera, hem de combinar planificació, ajuts, suports als sectors i comunicació eficient. La normativa ja existeix. Ara cal aplicar-la amb seny i ordre.

Moltes gràcies.

El president

I, finalment, per posicionar-se sobre les esmenes té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Torno a saludar –que no ho he fet abans, però ho he fet este matí– els companys i companyes d'Unió de Pagesos del territori i també la consellera Paneque, que tampoc ho he fet este matí. I posar en valor lo pla director de l'ACA, perquè, evidentment, és un pas valent, imprescindible. Dona continuïtat –també m'agrada dir-ho–, a partir dels aiguats de l'any 21, a estudis encarregats pel Govern en aquell moment d'inundabilitat, en detall, i que ara continuen, i que no és fàcil. I, per tant, també l'hi vull reconèixer. I quan posem sobre la taula que demanem que es passe de cinc a dos anys i ampliar este pla director és perquè entenem que hi han forces de causa major que obliguen a ser lo més diligents possible.

Dit això, l'esmena de la CUP... El càmping dels Alfacs..., és a dir, és una activitat econòmica. No per ser una activitat econòmica ha de ser sospitosa de res. Per tant, pensem que està tramitant mesures molt contundents des d'abril del 24. Veurem la bassa de laminació, veurem si es troben les deu cases del barranc del Llop, com acaba, quines són les mesures que s'han d'implementar.

Diputat de VOX, el riu Ebre... Si alguna cosa sabem a les Terres de l'Ebre és disposar d'un riu regulat i capat. I no patisca, que el riu ni arriba a Godall ni arriba a Santa Bàrbara ni arriba a Alcanar. Per tant, lo problema d'inundació de l'Ebre no és lo riu, sinó que són los barrancs. I quan vulga l'acompanyo a fer una visita per la serra del Montsià, paral·lela al mar, molt a prop, barrancs ràpids, i veurà... Justament, lo que no vull és donar la sensació que l'Ebre... Si algun litoral del país està preservat, li asseguro que és lo de l'Ebre. És a dir, no és que haguéssim allí urbanitzat *a lo loco*.

Simplement, Partit Socialista –i acabo, president, me passo cinc segons–, aprofitem esta oportunitat, siguem valents, fem-ho fàcil. La ultradreta quan té joc (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) és quan diu: «En allò que vostès ho fan tan difícil, que la gent no patisca, que natros ho farem fàcil.» Ho hem de fer fàcil, perquè només així la gent mos percebrà com a útils. I és una tranquil·litat que la gestió de les emergències vagi des de les esquerres, perquè..., és a dir, posant les persones al centre i prioritant lo bé comú. Perquè, davant de la gestió d'una emergència, totes les proclames de la ultradreta xoquen implacablement contra la realitat, i este xoc és demolidor.

El president

Ha d'acabar, senyor diputat.

Albert Salvadó Fernández

I acabo, president. Simplement, sí que demano al Govern de ficar un puntet roig, que és que primer actuen i després venguen. No ho facin a la inversa perquè, si no, la gestió de les expectatives pot ser complicada.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació d'aquesta moció un cop substanciat el vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de treball, que és la que substanciarem tot seguit.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de treball

302-00163/15

És presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

President, moltes gràcies. Consellers, diputats, públic que avui ens acompanyeu... Avui presentem una moció per defensar els interessos de 570.000 treballadors autònoms catalans, perquè no podem tolerar que els ministres espanyols diguin que els autònoms catalans s'estan forrant. Però sobretot el que no poden fer és carregar-los amb més pressió i no equiparar-los amb el règim general, que és com s'havia compromès el Govern socialista amb el Reial decret 13/2022 i d'acord amb el pacte de Toledo.

Els autònoms són l'espina dorsal de la nostra economia, el cor de l'emprenedoria, però a la vegada també la baula més dèbil. Representen el divuit per cent de l'ocupació i són, d'alguna manera, el rostre humà del comerç de proximitat, dels serveis professionals i de centenars de milers de tècnics que ens ajuden quan tenim problemes. Però massa sovint es troben sols davant la burocràcia i l'asfíxia fiscal i l'abandó institucional.

I, consellera Romero, conseller... Vostè deia, consellera, durant la interpel·lació, que tots els grups defensem els autònoms, però no és ben bé cert. Perquè el Partit Socialista i Sumar a Madrid han presentat una proposta per incrementar les quotes sense donar res a canvi, perquè saben que els autònoms d'alguna manera són dèbils per defensar-se. I sort en van tenir que el Grup de Junts, des del minut zero, doncs, va sortir en la seva defensa i, per tant, va bloquejar aquesta proposta.

I ser al Congrés mentre no som un estat serveix per a això: un dia per ajudar els autònoms, un altre dia –i obro un parèntesi– per posar lleis per solucionar, per exemple, la multireincidència, que el Gobierno espanyol prefereix no solucionar per càlculs partidistes. Perquè és molt greu el que ara diré, però a la vegada és tan greu com pervers, i és que el PSOE ha tingut parada la proposta de llei contra la multireincidència de Junts durant més d'un any perquè segurament li convé més que VOX segueixi culpabilitzant de la inseguretat els immigrants, guanyant vots a costa del PP, perquè així el PSOE tingui l'oportunitat de tornar a guanyar i tornar a governar. Quina barra! I així de perversa va la cosa. I jo no tinc cap dubte que el senyor Sánchez és capaç de no solucionar un problema greu que demanda la societat des de fa molt temps i que té una solució, que és la llei que ha presentat Junts, i que només ho faci per un càlcul partidista, no per millorar la vida dels espanyols; encara menys, òbviament, dels catalans. Tanco el parèntesi i torno a la moció.

Aquesta moció s'articula sobre onze mesures concretes, agrupades en quatre blocs. És un pla d'acció per millorar la vida dels autònoms, i, si s'aprova, estem segurs que serà un gran pas endavant per als treballadors autònoms.

Primer bloc, sobre competències i drets laborals. Exigim el traspàs de la seguretat social a Catalunya, perquè Catalunya aporta cada any 32.000 milions d'euros a la seguretat social, però no decidim res sobre les prestacions ni dels autònoms ni, per exemple, dels pensionistes. Perquè, en el fons, el problema de fons és que les pensions a Espanya estan en fallida, i, en lloc de promoure un canvi de model econòmic basat en salaris més alts que permetin pagar unes millors pensions, prefereixen asfixiar el model econòmic, innovador, tecnològic i científic de l'Estat, que és Catalunya.

Catalunya, si no patís el dèficit fiscal proper ja a 30.000 milions d'euros, consellera –perquè, com que no publiquen les balances, hem d'agafar les últimes: 9,7 per cent del PIB, de l'ordre de 30.000 milions d'euros–, és qui hauria de liderar aquest canvi de model a Espanya, aquest canvi de model econòmic, amb més recerca i desenvolupament, amb infraestructures dignes, amb un suport industrial, i no anant a la baixa, perquè –i aquí vull fer un esment, conseller– hem caigut al 17,3 per cent

—el pes de la indústria a Catalunya—, el pitjor dels deu darrers anys. Per tant, ens hauríem de posar les piles.

En un altre punt, reclamem l'equiparació real del RETA al règim general, i ho fem amb dues mesures concretes. La primera, la reforma urgent de l'accés a la prestació per cessament d'activitat. Els autònoms necessiten la mateixa protecció que qualsevol altre treballador del règim general. I també demanem que a partir del setzè dia de baixa mèdica es bonifiqui el cent per cent de les quotes, com tenen en el règim general.

Segon bloc, la simplificació. Proposem una finestreta única d'autònoms, un sol punt de contacte per a tots els tràmits de la Generalitat, i també oficines d'acompanyament arreu del territori, amb les cambres de comerç, patronals, col·legis professionals, a través de la col·laboració publicoprivada.

Tercer bloc, una fiscalitat justa. L'actual sistema fiscal castiga els autònoms i desincentiva l'emprenedoria, i aquesta moció ho combat amb tres mesures potents. La primera, la deducció de totes les despeses imputables a l'activitat per tal de pagar de debò en funció dels ingressos reals nets. La segona és incrementar fins a tres anys la tarifa plana d'autònoms si no s'arriba al salari mínim interprofessional. I la tercera és reduir la càrrega fiscal als joves emprenedors bonificant les quotes durant els tres primers anys als menors de trenta anys.

I quart bloc —i acabo ja, president—, mesures del sistema Verifactu. Tal com demana o reclama Pimec, demanem una moratòria de dos anys per poder fer una implantació flexible. I també proposem subvencions i ajudes per al canvi de maquinari i programari, fent un acompanyament formatiu, tècnic, per a la implantació del nou sistema Verifactu. I després em referiré a les esmenes.

Moltes gràcies.

El president

En efecte, perquè hi ha tres grups parlamentaris que han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, conseller. Jo no tinc el privilegi que ha tingut el senyor Canadell, que també tenia la consellera. President, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, moltes gràcies per aguantar fins a aquesta, que és la darrera moció del Ple.

Senyor Canadell, ens ha presentat una moció que crec que era pertinent. De fet, el títol de la moció contrasta una miqueta amb el seu contingut, no?, perquè semblava que parlaríem de tot el sistema de treball, de tot el mercat de treball, però, en canvi, només ens focalitzem en un àmbit molt concret. Jo crec que ha aprofitat molt bé el seu espai amb aquesta moció per tal de, avui, sortir a dir que gràcies a Junts hem aturat l'astracanada que volia fer el Govern espanyol amb els treballadors i treballadores autònoms del país.

Jo li recordo que Esquerra Republicana, també des del minut zero –jo crec que des del minut menys 0,1–, ja va anunciar que no donaria mai suport a una decisió com la que estava plantejant el Govern de l'Estat. Entre altres qüestions, perquè, és cert, els treballadors i treballadores autònoms, que actualment són el quinze per cent de tots els treballadors i treballadores que cotitzen a la seguretat social, són un pal de paller del nostre país. De fet, un país emprenedor com és Catalunya s'identifica clarament amb aquest esperit emprenedor dels treballadors i treballadores autònoms. I, per tant, en aquesta moció nosaltres també hi hem volgut aportar la nostra mirada, també hem volgut aportar la nostra visió sobre les solucions que calen i requereixen els treballadors i treballadores autònoms del país, començant precisament pel traspàs competencial.

És a dir, per evitar aquests invents o per evitar precisament aquestes idees estrambòtiques per part del Govern de l'Estat, és necessari que ho gestionem des de Catalunya. I, per tant, des d'aquest punt de vista, la caixa de seguretat social, la seguretat social, traspassada a Catalunya. I, per tant, aquí nosaltres hem presentat una esmena que també abordi la qüestió, jo crec que transcendental i troncal, del traspàs de les polítiques passives d'ocupació. Perquè aquí és on rau essencialment el problema, i crec que aquí hauríem de fer un front comú per reclamar-ho. De fet, aquest Parlament ja ho ha aprovat en reiterades ocasions, que aquest traspàs és necessari i és imprescindible. I això ha d'anar acompanyat també d'un reforç de les

estructures que ho han de gestionar, i, per tant, en aquest cas el SOC com a única agència pública per a l'ocupació, perquè sigui també qui ho pugui gestionar.

D'altra banda, també hem aportat millores en altres àmbits, per exemple, en la qüestió de la fiscalitat. Vostès proposen unes modificacions en l'àmbit fiscal, algunes bonificacions, però també limitades en el temps, és a dir, que durant tres anys no satisfacin la quota, però, d'altra banda, ho limiten fins als trenta anys. Nosaltres treiem aquesta limitació en una de les esmenes. I, per tant, nosaltres el que abordàvem era precisament qualsevol treballador i treballadora autònoma. Però, d'altra banda, quan parlem de fiscalitat hem de diferenciar el que és la tributació del que és la cotització. La cotització és transcendental, però la cotització ha d'anar molt ben acompanyada d'aquests drets que els autònoms també haurien de tenir i no tenen. Per tant, creiem que és important cotitzar, també és important reivindicar que aquestes cotitzacions han de portar també l'exercici d'uns drets de què ara mateix no gaudeixen els autònoms.

I l'altra qüestió és la fiscalitat, que aquí divergim de la seva proposta, perquè nosaltres volem una fiscalitat que sigui progressiva. I, per tant, nosaltres el que proposem és que aquesta fiscalitat també sigui equitativa, i que els treballadors i treballadores autònoms que menys ingressen paguin menys i que els que més ingressen puguin pagar més. Però, d'altra banda, equilibrar també aquest finançament global a través de l'impost de societats, i, per tant, que aquelles grans empreses hagin de pagar i tributar més per tal de compensar el que no tributarien els treballadors i treballadores autònoms. I d'aquesta manera crec que ajudaríem també a fer una proposta que tampoc perjudiqui, al final, els serveis públics del país.

I, d'altra banda –i aquesta també considerem que és rellevant–, vostè s'ha oblidat del Consell del Treball Autònom de Catalunya en la seva moció. I, per nosaltres, el Consell del Treball Autònom de Catalunya és transcendental; és transcendental perquè és qui ajuda també a fer tot el disseny dels diferents programes de suport al treball autònom. I vostè també s'oblida de que les nostres competències en l'àmbit del treball autònom en aquest país són extremadament limitades. Per tant, hi ha algun punt que nosaltres no podem votar favorablement perquè vostè demana el que no tenim. I, per tant, el primer que hauríem de reivindicar és tenir plenes

competències en l'àmbit del treball autònom. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I d'aquesta manera podríem també donar resposta a les necessitats –i ja acabo, president.

I, ja per acabar, la finestreta única. Només un recordatori: la finestreta única, segons l'informe del CTESC del 2024, va ampliar amb vint-i-tres gestions més les que hi havia. Per tant, no és veritat que no hi hagi finestreta única; sí que hi és. I, de fet, s'està ampliant. El que hem de fer és reforçar-la. De fet, això va ser un impuls gràcies a Esquerra Republicana.

Gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Bé; gràcies, president. Diputats, diputades... La primera moció que el Partit Popular va presentar al Parlament de Catalunya en aquesta legislatura s'ha centrat precisament en les persones treballadores autònomes, perquè és el col·lectiu econòmic més vulnerable i, per tant, el que més necessita que l'Administració estigui al seu costat.

Així, l'any passat vam proposar el pla de suport als autònoms, amb accions concretes de protecció i de foment dels autònoms, de la seva activitat i dels seus llocs de treball, que ho voldria recordar, perquè estan directament relacionades amb les propostes incloses en la moció de Junts que avui ens presenta.

Per una banda, entre les mesures de protecció vam demanar instar el Govern central a flexibilitzar els requisits per facilitar l'accés tant a la prestació de cessament d'activitat com al subsidi per als majors de cinquanta-dos anys. En aquest sentit, veiem ara que també la moció de Junts ens proposa una reforma efectiva i urgent d'aquestes prestacions.

Per altra banda, pel que fa a les mesures de foment, vam defensar la necessitat d'incorporar una deducció autonòmica en l'IRPF per tal de reduir la càrrega tributària als autònoms amb rendiments nets no superiors a 35.000 euros l'any, així com dotar

d'un programa d'ajuts, que el vam anomenar «zero impostos i taxes per als nous autònoms», que cobris tots els tributs autonòmics i locals, així com els costos d'inici d'activitat fins a un import màxim l'any i durant els dos primers anys d'activitat. En el mateix sentit, ara Junts ens proposa una reforma integral per reduir la càrrega tributària dels treballadors autònoms, en la que valorem molt positivament que hagin acceptat les dues esmenes d'addició amb relació a l'IVA que hem presentat des del Partit Popular.

La primera esmena és per aplicar l'IVA franquiciat o exempt als autònoms d'acord amb la Directiva europea 2020/285, que no ha estat transposada pel Govern de Pedro Sánchez, tot i que era obligatori fer-ho abans de l'1 de gener de 2025. I la segona esmena és perquè les persones treballadores autònomes només hagin de presentar una declaració de l'IVA a l'any o dues com a molt, en comptes d'una cada trimestre, com fan ara. Esperem, doncs, que, quan el Partit Popular governi a Espanya, també el Grup de Junts sigui coherent i mantingui el suport per poder implementar especialment aquestes propostes per rebaixar i simplificar l'IVA, tan beneficioses per als autònoms de Catalunya i del conjunt d'Espanya.

A més, o a banda de les mesures fiscals, també a la moció del Partit Popular que vam presentar ja fa un any, vam proposar la posada en marxa l'any 2025 de l'oficina d'atenció al treball autònom i, a més a més, no només de forma telemàtica, sinó també de forma presencial, per agilitzar, simplificar i unificar tots els tràmits dels autònoms a l'Administració pública. Però malauradament el Govern de Salvador Illa veiem que no ha complert aquest mandat polític i, per tant, té sentit que Junts demani ara crear un portal de treball autònom l'any 2026.

Per tant, veiem bé totes aquestes propostes de Junts que van en la línia de la moció que el Partit Popular ja va aprovar fa un any. I, per tant, ja anuncio que hi votarem a favor. Malgrat això, votarem clarament en contra, com s'ho poden esperar, al primer punt, en el que es demana la cessió de les competències –ara toca– de la seguretat social i les polítiques passives d'ocupació, i, a més, junt amb la creació d'un organisme propi per poder gestionar les pensions i, en concret, les prestacions dels treballadors autònoms.

I és que Junts com Esquerra Republicana aprofiten les mocions al Parlament per demanar més cessions competencials a l'Administració central cap a l'autonòmica. Ara toca seguretat social, però en altres ocasions ha sigut política de migracions, gestió, recaptació i inspecció d'impostos estatals, autorització d'expedients de regulació d'ocupació, entre d'altres. Per què? Doncs per seguir avançant cap a aquest suposat estat a Catalunya, procés que tots sabem que res de bo ens ha portat i que res té a veure amb el benestar dels catalans.

En qualsevol cas, deixant de banda els tics separatistes, al Partit Popular sempre ens trobaran per donar suport a mesures de protecció, de foment i consolidació dels autònoms i dels seus treballadors, amb independència del grup parlamentari que els presenti, perquè a l'ADN del Partit Popular hi ha les persones treballadores autònomes.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Per defensar les esmenes presentades i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, vicepresident. Bona tarda, conseller, diputats, diputades. Avui aquesta moció ens dona l'oportunitat de parlar sobre un tema fonamental per a l'economia, per al teixit productiu i el nostre mercat de treball, com és el treball autònom i les micropimes de Catalunya, que no només són el motor de la nostra economia, sinó també la base de l'ocupació i de l'emprenedoria. Ho deia vostè: Catalunya té al voltant de 570.000 persones autònomes, i gairebé el cent per cent del seu teixit empresarial són pimes. I, evidentment, el nostre objectiu no ha de ser un altre que estar al seu costat, defensar-los i donar-los eines per mantenir-se, créixer i també prosperar.

Entrant en algunes qüestions de la moció, respecte a la seguretat social, doncs, és cert que és una competència estatal, però això no ens impedeix que des d'aquí puguem defensar el treball autònom i treballar per millorar la seva situació. Però el que sí que impedeix progressar i millorar en competències que avui en dia són de

l'Estat, precisament, és voler bloquejar precisament aquest Govern de l'Estat, com és el que sembla que volen fer vostès.

L'acord de l'any 2022 entre el Govern d'Espanya i els agents socials va marcar una gran fita: les cotitzacions dels autònoms s'ajusten als ingressos i serveixen per garantir més drets i protecció. Sense aquesta reforma, els autònoms avui en dia continuarien cobrant de mitjana 650 euros menys de pensió que una persona assalariada. Doncs així, això és just i progressiu. I també sabem que aquestes qüestions s'han de revisar de manera constant per assegurar que ningú quedi desprotegit.

Sabem també que els autònoms encara afronten importants dificultats. La càrrega administrativa, l'accés al finançament i la transició digital i verda representen reptes constants per al seu desenvolupament. També és fonamental que els joves emprenedors i aquells que generen llocs de treball tinguin incentius adequats per consolidar els seus projectes.

Ara bé, cal reconèixer altres avenços importants. Avui els autònoms estan protegits davant els accidents laborals, tenen millors prestacions per cessament d'activitat, com es va demostrar durant la pandèmia o en situacions excepcionals com van ser la dana o el volcà de la Palma, i s'han ampliat els permisos de maternitat i paternitat fins a les dinou setmanes, equiparant també així drets i oportunitats.

I, com que també som conscients de que no tot és suficient, també creiem que cal reforçar els mecanismes, els diversos mecanismes de suport que ja existeixen i, si cal, en creem també de nous. En aquest sentit, doncs, la Generalitat ha desenvolupat programes com el Consolida't, que ofereix assessorament personalitzat i accions formatives en gestió empresarial, transició digital i transició verda. També comptem amb la Xarxa Emprèn, que connecta persones emprenedores amb entitats públiques i privades per oferir acompanyament des de la fase inicial fins a la consolidació del projecte empresarial. O en l'àmbit financer, on l'ICF disposa de productes específics per a autònoms i pimes amb préstecs que poden anar fins als 300.000 euros amb condicions bastant avantatjoses. Aquests són alguns dels exemples que permeten que els projectes professionals es

desenvolupin amb més solidesa i també amb més estabilitat. Això és el que fa un govern seriós: escoltar, planificar i executar.

Miri, senyor Canadell, la crítica sempre és benvinguda i la crítica sempre és necessària, però la defensa dels autònoms no pot consistir només en fer tuits d'indignació, no?, perquè els autònoms, com ningú en aquest país, no viuen de proclames; viuen de propostes rigoroses i de solucions reals. I això és el que fem nosaltres: treballar i no fer soroll. Perquè, diputats i diputades, defensar els autònoms no és enfrontar-los amb ningú, sinó ajudar-los a consolidar-se i a créixer.

I nosaltres creiem en un model de país on l'autònom pugui prosperar, on la pime esdevingui empresa mitjana i on la feina ben feta sigui sinònim d'èxit i d'oportunitat. Per això des del nostre grup sempre ho hem tingut molt clar; el que ens cal és més diàleg, més concertació i més responsabilitat. Els autònoms no necessiten discursos de trinxera; necessiten confiança i estabilitat. I aquesta és la nostra manera de fer política: útil, rigorosa i al servei de Catalunya. Perquè la defensa del treball autònom i de les petites i mitjanes empreses també és una qüestió de justícia social i de model de país. Hem d'entendre que, amb gairebé 570.000 autònoms i un teixit empresarial format principalment per pimes, la seva estabilitat i prosperitat són directament la prosperitat del conjunt de Catalunya.

En conclusió, el nostre compromís és clar –i acabo ja, vicepresident–: defensar els autònoms i les micropimes de Catalunya. Facilitar la seva tasca quotidiana i donar les eines per créixer és el nostre fi i és la nostra fita.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies a vostè, diputada. En nom... Ara fixarem la posició dels grups parlamentaris. I té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez. Quan vulgui, té la paraula.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Después de escuchar al señor Canadell y después de ver su propuesta económica para los autónomos, lo cierto es que lo que pensaba es que usted o tiene la cara muy dura o tiene usted muy poca vergüenza. *(Remor de*

veus.) Esperen, que tengo para ustedes; no se preocupen. ¡Que es que le han superado, señor Canadell! ¡Que le han superado! Después de escuchar a la portavoz socialista, le han superado. Sí, ahora entraré con el Partido Socialista; no se preocupe.

Mire, hay una reflexión que es previa y hay que hacerla, oiga. Disculpe, pero ¿usted es consciente –usted, porque usted, que habla de ignorancia, usted mismo, en una comisión...– de que usted representa al partido que más ha gobernado en Cataluña? ¿Usted es consciente de que representa al partido que más ha gobernado en Cataluña, que más ha subido los impuestos, que más ha incrementado el infierno fiscal, que aprovechó la pandemia para subir los impuestos de sucesiones, aprovechando que la gente se moría? Que ustedes han condicionado el Gobierno de España de manera sistemática. Que ustedes han hecho de la política su auténtico servicio partidista y particular. Vienen ustedes a decir ahora que hay que proteger a los autónomos, y son ustedes los que más han agredido al pequeño comercio. Son ustedes los que más han agredido al pequeño autónomo, son ustedes los que más han agredido a la pequeña empresa. Y explicaré por qué.

Mire, mientras ustedes subían los impuestos, mientras ustedes aumentaban la carga burocrática, mientras ustedes cargan de manera ilegal al multar a cientos de comercios por rotular en castellano, abren la puerta a aquellos que rotulan en otros idiomas que desconocemos, abren la puerta a rotular otro tipo de negocios, que esos a ustedes no les molestan, señor Canadell.

Y le pondré un ejemplo. Mire, hay barrios enteros –enteros– de Cataluña, como puede ser en Girona, en Tarragona, en Reus, en Barcelona, el Raval, por ejemplo, en Salt, en Tortosa..., que hay únicamente barrios enteros islamizados, barrios que, donde estaban las panaderías, las carnicerías o las fruterías, ahora hay kebabs, «pakis» y carnicerías halal. Y ustedes ante eso ¿qué dicen?, ¿hacen algo? Sí, le digo lo que hacen; lo que hacen es expulsar *el comerç de tota la vida*, expulsar al comercio local, expulsar al comercio al que le costaba muchísimo levantar la persiana cada día. (*Alguns aplaudiments.*) Ese es su modelo económico. El modelo de priorizar a los extranjeros, priorizar al inmigrante ilegal en vez de priorizar al catalán y al español.

Si es que, mire, un ejemplo le pongo que es una muestra muy sistemática de cómo ustedes han gestionado de manera reiterada. Prodeca, una empresa que, para quien no lo sepa, es una empresa que representa que tiene que defender las exportaciones y el producto catalán. Ustedes abren la página web, en portada: «Promociona el comercio halal.» ¡Una web que representa una empresa que tiene que defender el producto catalán! Ustedes defienden y protegen el producto extranjero. ¡La carnicería halal, señor Canadell!

Y, mira, por último, los señores socialistas. Yo de verdad que o ustedes no saben lo que es levantar la persiana, o ustedes no han pagado nunca un recibo de autónomo, o ustedes desconocen lo que es sacrificarse cada día para levantar la economía y poder llevar a sus hijos al colegio, pagarles la manutención y, sobre todo, darles una buena educación.

Mire, no se la cree nadie, su posición. Usted habla de confianza. ¿Qué confianza, la de salir en los medios de comunicación, dar una noticia y al día siguiente retraerse? ¿Esa es la confianza? ¿De seguir aumentando la presión fiscal para los autónomos? ¿Esa es la confianza? ¿De seguir aumentando el infierno fiscal? ¿Esa es la confianza? ¿De seguir sangrando al autónomo? ¿Esa es la confianza? –¿esa es la confianza?

Mire, yo ahora mismo de verdad que tenía un planteamiento, una exposición que iba a hacer, pero he pensado precisamente que ustedes ponen siempre ejemplos personales. Mire, mi padre ha sido autónomo toda la vida; mi madre, también, y mis abuelos, también. Y recordaba precisamente cuando mis compañeros de colegio tenían muchas ganas de la Semana Santa y de las Navidades para ir de vacaciones; mi padre me obligaba a ir al camión con él. ¿Por qué? Porque me quería enseñar lo que era el sacrificio, el esfuerzo, el trabajo. Fíjense, mientras algunos tenían como fecha idónea final de mes para cobrar, los autónomos, ¿sabe qué fecha tienen? La del día 20. ¿A usted le suena eso, diputada socialista? No. A usted qué le va a sonar, porque usted desprecia de manera contundente al sector. *(Alguns aplaudiments.)* A usted le da absolutamente igual, porque pagan los demás. Porque los demás le pagan su sueldo.

Y, por tanto, mire, ¿sabe lo que pasa? Que, ante el terror lingüístico de los señores de Convergència, Junts pel Sí, Junts pel CAT, Junts pel tres cent –ya no sabemos bien bien el qué– y, evidentemente, el atraco fiscal de manera reiterada de los señores de Sumar, los comunistas, de Podemos, restar y los socialistas, hay una alternativa, una alternativa real, una alternativa que pasa por poner en el centro a las personas, a los autónomos, a los empresarios. Y eso pasa precisamente por deslocalizarlos a todos ustedes.

Muchas gracias.

El vicepresident segon

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el senyor Lluís Mijoler Martínez. Quan vulgui.

Lluís Mijoler Martínez

Bona tarda, de nou. Miri, diputat Canadell, li volia dir una cosa que quasi em sap greu ara dir-li després de la intervenció de VOX, perquè quasi que estaria a punt de defensar-lo, però no li sàpiga greu. Miri, jo als convergents els havia tingut sempre per persones serioses. De debò, eh? Però, vist el que passa avui, escolti'm, s'han de posar d'acord. No pot ser que pel matí estiguin dient a Madrid que no negociaran més amb el Govern de l'Estat i que, per tant, es bloqueja la legislatura, i que per la tarda agafin el pont aeri, no? –evidentment, pont aeri; no agafaran l'AVE perquè per això tenen el Tremosa col·locat a AENA–, i vinguin aquí a demanar més traspassos de competències, que..., qui la votarà, aquesta competència, després al Congrés dels Diputats? Perquè vostès ja han dit que no. Per tant, ostres, els hi demanaria que tinguessin almenys la coherència que tenien quan eren convergents. *(Alguns aplaudiments.)* Ara no sé exactament què són.

I em sap greu, deia, perquè jo crec que parlem d'un tema important, eh? I ho dic també des de l'àmbit personal. Jo he estat treballador per compte d'altri més de vint anys i, per tant, entenc perfectament el que és, com deia el diputat de VOX, un dia 20 –dia 30 al gener– i el que és aixecar una persiana. Però la moció que avui ens presenta Junts és una bateria, deia, de propostes que poden semblar raonables, però sota la pell, ai!, hi ha una idea de fons que és aquesta: traslladar la competència

de la seguretat social a la Generalitat. Però, per fer què?, amb quin objectiu? I aquí és on rau el problema.

El problema no és parlar del traspàs, que hi podríem estar d'acord. És un procés de negociació. Tot es pot parlar, si s'asseuen a negociar, és clar. I estem disposats a tractar el tema de forma rigorosa i amb garanties, però el problema seria confiar la gestió de les pensions públiques a qui ha proposat recentment excloure les persones que no fa deu anys que estan empadronades a l'accés a l'habitatge públic. I no volem saber què farien amb les pensions, però tenim indicis suficients com per imaginar-ho. Les condicionarien, probablement, a criteris de procedència, de trajectòria migratòria, de pertinença identitària, o bé farien externalitzacions, privatitzacions encobertes, fiscalitat regressiva. De fet, Junts no ens diu per què reclama aquest traspàs, i no creiem que sigui per millorar la seva cobertura, honestament. No serà tampoc per forçar la seva progressivitat o per fer del sistema una eina de justícia social.

Ho fa sense dir res sobre una de les qüestions més delicades, sobre el trencament de la caixa única. Sense caixa única, sense mecanismes de solidaritat territorial d'equitat, s'obre la porta a una fragmentació del sistema que posa en risc la seva viabilitat i la seva vocació redistributiva. És clar, vostès, la majoria, tenen fons de pensions privats. Durant anys s'ha utilitzat el fons de les cotitzacions socials, que haurien d'anar a garantir les pensions contributives, per pagar altres despeses de l'Estat, allò que s'anomenaven «despeses impròpies» –prestacions no contributives, polítiques de família i complements diversos–, que haurien de ser finançades pels pressupostos generals.

L'article 109 de la llei és clar: els recursos de l'Estat han de ser una part permanent del finançament. Però això no justifica respondre a una mala gestió amb una fragmentació institucional que tindria conseqüències irreversibles. També hem de dir que, pel que fa a la resta de punts de la moció, votarem a favor d'algunes mesures que podrien ser perfectament viables des del punt de vista tècnic i administratiu, com la finestra única, el suport a l'emprenedoria, la millora dels serveis d'assessorament per a autònoms. Són propostes que, ben plantejades, poden

contribuir a fer més àgil i eficient la relació entre l'Administració i els treballadors i treballadores per compte propi. Però cal contextualitzar-les, cosa que la moció no fa.

Per això cal ser rigorosos. No n'hi ha prou amb enumerar propostes; cal dotar-les de recursos, d'estructura i de visió de conjunt. I cal fer-ho escoltant les associacions d'autònoms, els col·lectius de treballadors vulnerables i el món local, que sovint és qui ha de donar resposta de proximitat, i tampoc el citen en la moció.

I acabo reiterant a Junts aquesta coherència que ha de tenir, més enllà de buscar un titular. El que deia: no es pot estar dient una cosa a Madrid pel matí i una de diferent per la tarda a Barcelona. No es poden demanar competències sense objectiu. No es tracta només de reclamar competències per bastir estructures d'estat, que poden ser legítimes i poden ser útils. El que cal és explicar bé què se'n vol fer.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies a vostè. També per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, té la paraula la senyora Laura Vega. Quan vulgui.

Laura Fernández Vega

Bé, nosaltres votarem a favor d'alguns punts, perquè creiem que és bo que es pugui protegir els treballadors. El que passa és que fa uns mesos venia a aquest mateix faristol i els hi deia que, si ens haguessin repartit uns fulls i dibuixéssim un autònom, segurament moltes voltes ni tan sols tindríem davant la mateixa figura. Dins de la idea d'autònom, trobem formes molt diferents de treball. Hem de tenir en compte que moltes vegades estem pensant en la forma en què tenen grans facturacions o que realment estan bé i que el problema serien l'Administració i els impostos, però la realitat és que els autònoms normalment són els treballadors que es troben molt més exposats a la barbàrie i al salvatgisme, com poden ser el del mercat i el de l'explotació. Hem de pensar que només un terç dels autònoms hi estan més de cinc anys i que la meitat ho deixen precisament al voltant d'aquesta data.

Això té a veure també..., i els que més temps aguanten normalment són professions sovint liberals que abans tenien estructures d'empresa i que amb el temps les han

deixat de tenir. Hem de pensar que dèiem..., per exemple, dissenyadors o moltes altres feines que tenen a veure amb ara, però que en altres moments havien tingut els seus propis estudis organitzats amb altres treballadors i que ara es troben d'alguna manera sempre pendents de qui els hi dona la feina. De fet, a més, la figura de l'autònom es troba especialment desprotegida, perquè, tot i moltes vegades tenir un únic pagador habitual, no se'ls hi reconeix com a treball laboral.

Llavors, davant d'això, jo crec que no seria just... Hi ha mesures que planteja Junts que són bones, però no seria just tenir tot el debat entorn de la idea de que el problema són els impostos o que el problema és l'Administració. El problema és que realment el que tenim és el que passaria si els treballadors de cop perdessin l'estat laboral, si perdessin tots els drets que han anat guanyant durant molts anys, si no tinguessin sindicats, malgrat que hi ha sindicats, com la IAC i com la CGT, que estructuren els autònoms. I, per tant, lo que tindríem serien treballadors sols, que, per desgràcia, és el que voldrien moltes de les formacions o bastantes de les formacions d'aquest plenari.

I, per tant, a mi m'agradaria que la reflexió sobre la precarietat dels autònoms, que podem compartir, s'estengués, perquè, per exemple, plantejaven a la seva moció que poguessin no estar pagant les cotitzacions a partir, crec, del setzè dia de baixa, però simultàniament, diputat Canadell, jo, des de que vaig entrar en aquest Parlament, estem discutint sobre l'absentisme laboral a bastament. Llavors, no entenc gaire la filia amb els autònoms. Suposo que és perquè ho acaben extrapolant a la idea d'empresari. Però no és cert; els autònoms treballen per algú que acostuma a fixar el preu, que normalment els explota també. Llavors, jo els convidaria a que aquesta deferència cap a les baixes dels autònoms que estan malalts i que han de seguir treballant, com vostè i jo sabem, tot i estar malalts, l'estenguéssim a la resta dels treballadors assalariats, que tampoc és tan diferent, i també penséssim en que haurien de poder tenir millors drets.

De la mateixa manera, demanen millors competències per a Catalunya. Nosaltres hem presentat també això, amb els seus vots a favor, cosa que, per cert, ja que estem aquí, agraïm. I pensàrem que això hauria de servir precisament perquè –en aquest Parlament creiem que sí que hi ha les majories– es pogués baixar la jornada

laboral, poguéssim avançar en drets dels treballadors, poguéssim avançar en drets dels treballadors i dels autònoms, perquè per nosaltres, honestament, tenir un Mac i treballar catorze hores no et converteix en un empresari fet a tu mateix. O, per desgràcia, no?, ho hem vist en reiterades sentències, però Glovo intentava la idea de que els *riders* podien ser autònoms. Doncs bé, és evident que aquell grau d'explotació amb el que veiem no era d'autònom. Bé, esperem que ningú més hagi de felicitar Glovo per les seves grans *hazañas*, diguem-ne, vulnerant drets laborals, però que, a més, han de requerir aquesta especial protecció.

Llavors, estaria bé, diguem-ne, que, ja que vam aprovar en aquest Parlament que les competències de Treball s'exigissin al Govern de l'Estat, alguna formació de les que para per allà –no seria el cas de la meva– s'hi posi. En tot cas, el que voldríem ressenyar és que, d'alguna manera, és important que tinguem en compte que, si els preocupen les baixes dels autònoms, vol dir que reconeixem que els treballadors es posen malalts. Quan els treballadors es posen malalts, han d'assistir als metges, no? Hauran d'anar a la sanitat pública. I per anar a la sanitat pública requerim mantenir-la, i mantenir la sanitat pública –em sap molt greu venir a destapar aquest pastís, que sembla que darrerament a la societat no queda gaire clar– es paga amb impostos.

Per tant, les úniques solucions que han plantejat no poden ser en cap cas només la reducció. És més, lo que hauríem de poder fer –i aquí sí que ens trobarem el dia que ho parlem bé– és que, en funció del que cotitzin, en funció del treball realment que facturem, etcètera, tinguin fórmules per poder carregar i apujar això, per tant, millor organització. Perquè moltes vegades el que està passant és que es descompta en el seu treball, per part de qui els hi encarrega, aquesta part, que serien les cotitzacions, i per això ells no en perceben, però que, per tant, qui més factura pagui molt. Qui té més que pagui més, que per això són els impostos. Que les grans empreses paguin més i que per això podrem tenir precisament una bona cobertura de seguretat social. Tota la resta és anar traient les peces que precisament han de poder sostenir que quan tenen una malaltia tinguin una bona cobertura.

I, per tant, sí, ens trobem en alguns punts, però esperaríem que, ja que tenim la Comissió de Treball, serveixi també per poder avançar en aquest sentit d'una forma seriosa.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, per posicionar el Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Una altra moció de Junts, plena de bones intencions, que intenta fer-nos creure que Catalunya es pot transformar sense necessitat d'independitzar-se. La proposta de l'agència catalana de la seguretat social ens agrada molt. Quin greu que se'ls hi hagi ocorregut precisament ara, que seuen a la bancada de l'oposició, i no mentre tenien responsabilitats de govern, no troben? És una d'aquelles estructures d'estat que no van voler o no van saber fer en els anys del procés i que ara, que no governen, en canvi, sí que perceben com a factible. El compromís amb Catalunya i la seva llibertat nacional no pot ser intermitent ni a batzegades.

Exactament el mateix passa amb l'Institut Català de Finances. Ara ens parlen d'impulsar crèdit per a autònoms i empenedoria, però quan governaven no van ser capaços ni d'obtenir la llicència bancària per a l'ICF, una eina clau en termes de sobirania financera. Parlar de fons específics sense tenir estructures pròpies consolidades és fer volar coloms. I els catalans ja hem pagat a bastament el preu dels seus coloms, no troben?

A la moció hi apareix el pacte de Toledo com a referència per millorar les pensions. Aquest hispanocentrisme recurrent, assumit com a dogma, aflora amb freqüència en els seus redactats, com si les solucions als nostres mals haguessin de venir del país veí. No hi ha reforma espanyola que pugui condicionar el dret dels catalans a decidir com volem gestionar els nostres recursos o garantir el benestar dels nostres avis. Deixin d'emmirallar-se en l'Estat espanyol.

Tindran el nostre vot favorable en les mesures que proposen respecte a la factura electrònica, que entrebanca la quotidianitat de milers de petits autònoms i negocis

de proximitat, i també pel que fa a la simplificació de les obligacions tributàries en la declaració de l'IVA.

I celebrem que en la moció parlin de bonificacions fiscals per a autònoms joves, tot i que ens sorprèn, sincerament, perquè quan Aliança Catalana ha proposat en aquesta cambra la reducció del tram català de l'IRPF per a tots els autònoms i treballadors, no només per als menors de trenta anys, vostès hi han votat en contra. Els pot més la rivalitat electoral que la defensa dels interessos del nostre poble? Les sigles són més importants que la nació, que la prosperitat i la riquesa de Catalunya, senyor Canadell? Per nosaltres no. Per això votarem sempre a favor dels punts que beneficïen el país, els redacti qui els redacti.

Ara que ens comencen a copiar el discurs, farien bé també de prendre nota de la metodologia. Hi guanyaríem tots.

El president

I, finalment, per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. A veure què puc fer amb dos minuts. Senyor Albert, d'Esquerra Republicana, miri, amb vostè ha anat molt bé transaccionar l'esmena per fer un front comú per a les competències de la seguretat social; agraïm la seva esmena, com agraïm a tots els grups les que han fet.

Les que no hem acceptat, d'alguna manera, són les que posaven en valor la feina feta pel conseller Torrent a la passada legislatura, perquè, sincerament, les dades avalen que ha sigut el conseller més allunyat del sector empresarial fins ara. Jo espero que el conseller Sàmper no ho superi. I ja li dic, conseller Sàmper, que, si no afrontem de veritat tots els reptes que té el sector empresarial, vostè pot superar, en aquest sentit, en negatiu, el conseller Torrent.

A la senyora Casanova, escolti'm, vostès parlen molt d'ajudar els catalans, però quan la bandereta sona van a la seva. És a dir, tot allò que són competències per a Catalunya per millorar les pensions i les prestacions dels autònoms, això sí que no. De les altres ja li dic que les hi acceptarem. I diu: «Quan governi el PP a Espanya.»

Sap què passarà quan governi el PP a Espanya? Lo que ha passat sempre que ha governat: que mirarà Espanya i no mirarà Catalunya. Per tant, això ja l'hi avanço i li faig espòiler.

Senyor Ramírez, escolti'm, nosaltres només hem governat el 21 i 22. Junts per Catalunya només 21 i 22. (*Remor de veus.*) Ara bé, els nostres antecessors són els reis de l'ascensor social, cosa que s'ha acabat en aquests moments.

Senyor Mijoler, diu: «Hem de ser seriosos», no? D'acord. Qui ho votarà, això? Escolti'm, si són estructures d'estat no es preocupi, que ho votarem a favor. Ja ho veurà, ja veurà com li agradarà. (*Remor de veus.*) I per fer què? –per fer què? Per millorar les pensions dels catalans i les prestacions dels autònoms catalans; és molt fàcil.

A la senyora de la CUP: gràcies, Laure Vega. No tenim una filia especial als autònoms. El que diem és: si en el règim general hi han setze dies que cobreix l'Estat, doncs també en els autònoms.

A la senyora Díaz, escolti'm, ens hem posat d'acord amb un parell d'esmenes. Ara bé, quan es tracta de col·laboració publicoprivada, vostès sempre es fan enrere. En parlen molt, però no fan re. I després vostè diu: «La seguretat social és competència estatal.» Clar, nosaltres volem que sigui catalana. Per què? –i responc també al senyor Mijoler. Perquè és la manera que, si nosaltres paguem més cotitzacions a l'Estat, puguem rebre millors pensions i millors prestacions als autònoms i aturats. És tan fàcil com això. Per tant, volem les competències per això.

I sobre el govern seriós, escolti'm, sap què és un govern seriós? Aquell que compleix els compromisos. Vostè ho ha dit. I què passa amb els compromisos que s'han fet a Ginebra amb nosaltres? Escolti'm.

I, finalment, senyora Orriols, escolti'm, l'agència de la seguretat social hi era en el «Preparem-nos»; el que passa és que vam sortir del Govern perquè no es complien altres coses i va caure. Ara, sobre el pacte de Toledo..., que a mi ja no m'agrada gaire, però és el marc que tenim en aquest moment, el mateix marc que té vostè per posar la bandera espanyola quan l'hi demanen.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 20, 21, 22 i 24 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions a les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i les esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives (continuació)

302-00160/15

Començarem votant la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives.

Votarem en primera instància l'encapçalament del punt primer.

Comença la votació.

L'encapçalament del punt primer ha estat aprovat per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem de manera conjunta els punts 1.a, 1.b i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, 2 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 4.1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 61 vots a favor, 25 vots en contra i 46 abstencions.

De manera conjunta votem els punts 5 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 119 vots a favor, 2 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 88 vots a favor, 42 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 69 vots en contra, 28 vots a favor i 35 abstencions.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 70 vots a favor, 25 vots en contra i 37 abstencions.

Votem, a continuació, el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 11 vots en contra i 16 abstencions.

Votem el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra, 19 vots a favor i 47 abstencions.

I, finalment, votem el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, cap vot en contra i 55 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords del pacte d'investidura en matèria de rehabilitació (continuació)

302-00161/15

Votem, a continuació, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords del pacte d'investidura en matèria de rehabilitació.

Són vuit punts. Els votarem un per un.

I començarem amb el punt número 1.

S'inicia la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 13 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 13 vots en contra i 14 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap vot en contra i 13 abstencions.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 2 vots en contra i 11 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'adaptació dels municipis de les Terres de l'Ebre als impactes del canvi climàtic (continuació)

302-00162/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'adaptació dels municipis de les Terres de l'Ebre als impactes del canvi climàtic.

Votem els punts 1 i 2 de manera conjunta.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 119 vots a favor, 13 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 11 vots en contra i 14 abstencions.

Votem el punt 5.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 79 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Votem el punt 5.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 114 vots a favor, cap vot en contra i 18 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 5.c, 5.d., 5.e, 7.a i 7.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem, a continuació, el punt 6.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 75 vots a favor, cap vot en contra i 57 abstencions.

I, finalment, de manera conjunta votarem els punts 6.b, 6.c, 6.d, 6.e, 6.f, 6.g i 6.h.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de treball (continuació)

302-00163/15

I, en darrer terme, procedirem a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de treball.

Votem els punts 1 i 1 bis.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 67 vots en contra, 60 vots a favor i 5 abstencions.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 1 vot en contra i 11 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 51 vots a favor, 23 vots en contra i 58 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 62 vots a favor, 42 vots en contra i 28 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 117 vots a favor, cap vot en contra i 15 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 6.a i 6.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 74 vots a favor, cap vot en contra i 58 abstencions.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 81 vots a favor, 42 vots en contra i 9 abstencions.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 51 vots a favor, cap vot en contra i 81 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 76 vots en contra, 51 vots a favor i 5 abstencions.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 56 vots a favor, 53 vots en contra i 23 abstencions.

I, finalment, votarem de manera conjunta els punts 12 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 62 vots a favor, 46 vots en contra i 24 abstencions.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i quatre minuts.